

KOPIDLENSKÉ LISTY

ČERVEN 2013

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

Kopidlenské slavnosti 2013

Kopidlenské slavnosti s Petrou Černockou

Petra Černocká, která vystoupila s kytarovým doprovodem svého manžela, oživila čtvrtý ročník Kopidlenských slavností v sobotu 22. června 2013. Zatímco hvězdy se na pódiu střídají každým rokem, ke stálícím naopak patří moderátor Vojtěch Bernatský. Ten prohlásil, že pokud bude v Kopidlně i u pátého ročníku, zřejmě se rovnou přestěhuje.

Na své si tradičně přišly zejména děti, ale program si užili i dospělí. Ve vzpomínce na kopidlenského občana F. M. Hilmaru zahrála tentokrát dechovka Táboranka z Košťálova, kterou doprovodily mažoretky Stella z Nového Bydžova, následovány vystoupením cvičenek jičínského aerobiku.

Už tradičně bavila děti agentura Vosa z Trutnova, která připravila řadu her a soutěží a vystoupení doprovázela i zpěvem. Vzpomínku na slavný festival Banjo Jam-

boree oživila mladoboleslavská bluegrassová skupina Modrý kšandy. Tanečnice Kaira Sabah přivezla s sebou do Kopidlna živého hada. Nejodvážnější děti se s ním daly i vyfotografovat.

Odvážní jedlíci pak změřili síly v mistrovství světa v pojídání párků s gumovými medvídky a tentokrát padl i loňský rekord borce Bažiňáka. Vítěz Ervín letos spořádal 25 nožiček. Slavnostní den uzavírala kapela Jel-Band spolu s ohňostrojem.

Kromě programu na náměstí byly k vidění prezentace základní a mateřské školy v obřadní síni úřadu včetně prodejní výstavy, v sousední chodbě probíhala i šachová simultánka. Do kostela mohli návštěvníci zavítat na vystoupení Vysokoškolského uměleckého souboru Pardubice k výročí sv. Cyrila a Metoděje. Pořadatelé děkují sponzorům akce. (kl)

sponzoři akce:

Perseus Běchary a. s.
Restaurace REX – Věra Prekslová
Rybářství Chlumec nad Cidlinou a. s.
RAJ, s. r. o. – hospůdka Na Radnici
MAVE Jičín, a. s.
Barevný den plný her
Česká spořitelna
Pohádkové Staré Hrady – hrad a zámek
Královéhradecký kraj
VIS, s. r. o., Hradec Králové
BAK stavební společnost, a. s.
Akord Kopidlno
STAVING, spol. s r.o. – Stavební firma Valdice
AVEFLOR, a. s.

Školáci pokreslili celou obřadní síň

Další rok utekl jako voda a tradiční Kopidlenké slavnosti, tentokrát ověnčené dokonce cenou Jivinského Štefana, zaklepaly na bránu města.

Ani místní základní škola u tohoto ročníku, tentokrát již čtvrtého, nechyběla. Během slavností je povoleno prakticky vše, fantazii se meze nekladou. A tak jsme se rozhodli, že tentokrát pokreslíme celou obřadní síň úřadu, a to důkladně. Pro jednoho člověka by to byla vskutku fuška. Avšak pro holky a kluky ze základky? Žádný problém!

Čtrnáct dní před slavnostmi se mnozí oháněli štětcem, aby zachytili ten nejsprávnější prchavý okamžik vzhledu svého města,

družina a keramický kroužek přesvědčovaly hlinu, že jí více než hroudy budou sloužit geometrické tvary s barevným kabátem. Literární kroužek naproti tomu usilovně lovil ve školní knihovně údaje pro připravovanou výstavu „Tomáš Svoboda, kopidlenské světlo v Jirákově Temnu“. Během pracovních činností se pak líhli i barevní motýli z gázy a pod dalšími rukama nadšených tvůrců rostly nejrůznější květiny, háčkovaly se náušnice z drátků, paličkovaly se nejrůznější motivy, zkrátka děly se divy divocí.

A jak to nakonec dopadlo? Návštěvníci se měli vskutku na co dívat. Štěstí, že na základní škole byly v této době známky na vysvědčení

již uzavřené, protože ani ten nejzdatnější počítá by asi nedokázal spočítat, kolik obrázků, výrobků, figurek, tabulek či dalších roztodivných věcí se do výstavního prostoru vešlo. Zájemci o vystavená umělecká díla si mohli řadu z nich i zakoupit v připravených stáncích za příznivé ceny. Celou atmosféru dotvářeli členové šachového kroužku, již přítomné omračovali svými herními kombinačními schopnostmi.

Poděkování patří nejen šikovným žákům ze všech školních tříd i kroužků, ale i všem paním učitelkám a družinářkám, jež jako velitelky tvůrčích týmů udávaly ten správný směr pro fantazii, radost a nadšení z práce. (ip)

Demolice zbaví Jičínskou ulici staveb hrůzy

Vážení spoluobčané, vítám Vás v dalším vydání Kopidlenských listů. Od povodňových událostí, kterým jsem věnovala zvláštní článek, mi dovoluji seznámit Vás s děním ve městě v posledních třech měsících.

Velice ráda bych poděkovala SDH Kopidlno a Autoklubu Kopidlno, které napomohly vrátit do našeho města tradici pálení čarodějnic. Jednalo se o velice pěkné a zdařilé akce, které si našly své návštěvníky a i přes chladné počasí dovedly uspokojit svým programem nejen malé účastníky akce.

Kulturní komise našeho města také pracuje podle naplánovaného seznamu akcí. Všichni jste měli možnost přesvědčit se o její práci na jednotlivých besedách, které jsou konané k různým tématům svázaným s Kopidlnem. Podle témat se odvíjí návštěvnost a těší nás zájem ze strany občanů. Další akcí byl ples města Kopidlno, kde zvláštní poděkování patří všem sponzorům a p. Hofmanové za nápaditou výzdobu. V příštím roce bychom chtěli ples města pořádat v lednovém měsíci a s novou kapelou, tedy již nyní jste všichni srdečně zváni. Pěknou a úspěšnou akcí byl prvomájový nohejbal. Jednotlivá přihlášená družstva předvedla svá umění a pasivní divák se měl na co dívat. Současné jsou v plném proudu Slavnosti slunovratu a Kopidlenské slavnosti.

Co se týká investičních akcí – výstavba čističky odpadních vod běží podle harmonogramu a samotná stavební část se blíží ke konci. Po nainstalování veškeré technologie bude během letních měsíců spuštěn zkušební provoz. S tím je také spojen výběr provozovatele a sepsání a odsouhlasení nájemní a kupní smlouvy. Jednotlivá jednání,

Hana Masáková,
starostka Kopidlno

kteřá souvisela se vznikem a úpravou smluv, jsou u konce a nyní jsme v závěru, kdy smlouvy s budoucím provozovatelem VOS, a. s., Jičín budou schvalovat zastupitelé.

Nemalé problémy nám však způsobil archeologický výzkum v nově budované ulici. Díky archeologickým nálezům byl posunutý celý harmonogram prací na této stavbě a v současné době teprve probíhá výstavba kanalizace. Nyní budeme vidět odvedenou práci při vzniku naší nově budova-

né ulice.

O prázdninových měsících dojde v mateřské škole k rekonstrukci sociálního zařízení. Výběrové řízení vyhrála firma STAVING, a. s., Valdice. Oprava bude provedena díky finanční pomoci Královéhradeckého kraje a v novém školním roce se děti mohou těšit na nové sociální zázemí.

Také na demolice domů v Jičínské ulici bylo ukončeno výběrové řízení. Vybranou firmou, která dodavatelské práce provede, je firma Židovická stavební, f. o. Věřím, že po ukončení prací bude tato kritická část této ulice zbavena názvu – „ulice hrůzy“.

Nezapomínáme ani na vzhled našeho města. Náměstí se oživilo novou výsadbou u pomníku a v kašně, ale také nově osázené jsou kameninové truhlíky od pomníku podél silnice. Úplně nově jsou umístěny truhlíky pod jednotlivými vývěskami. I když to není mnoho, tak alespoň částečně se pozvedl vzhled našeho náměstí.

V závěru Vám přeji příjemné prožití letních měsíců a pohodovou dovolenou.

Hana Masáková, starostka města

Čistírna odpadních vod odstartuje zkušební provoz

Nedávno proběhl 35. kontrolní den na stavbě čistírny odpadních vod, čerpacích stanic a sběračů. Uvedení do zkušebního provozu se předpokládá v průběhu července. Než bude možné stavbu zkolaudovat, tak musí běžet 14 měsíců v tomto režimu zkušebního provozu.

Stavba probíhala poměrně bez problémů v souladu se schváleným harmonogramem. Chtěl bych zde ještě jednou připomenout některé údaje této stavby. Celkové náklady projektu, tzn. stavba včetně projektové dokumentace a všech souvisejících služeb jsou ve výši 69,5 mil. Kč. bez DPH. Všechny tyto výdaje jsou způsobilé. Dotace je čerpána prostřednictvím Operačního programu životní prostředí a je složena ze dvou částí. 49,5 mil. Kč jde z EU a 2,9 mil. Kč je dotace ze státního rozpočtu. Projekt také kofinancuje Královéhradecký kraj částkou 5 mil. Kč. Náklady města se tedy budou pohybovat mezi 12 až 13 mil. Kč.

Co se týká budoucího provozování, tak zkušební a následně také běžný provoz zajistí stávající provozovatel Vodohospodářská a obchodní společnost Jičín, a. s., která se také bude podílet na spolufinancování stavby. Připomenou jen, že město Kopidlno je akcionářem této společnosti. V rámci rekonstrukce komunikací ve městě bude postupně budována oddílná kanalizace, tak aby čistírna nebyla zatížena dešťovými vodami a její provoz byl maximálně efektivní.

Václav Šimůnek, místostarosta města

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti

Pro vodu,
vzduch a přírodu

Kopidlno očima archeologa

Ve středu 17. dubna odpoledne uspořádala kulturní komise města Kopidlno v suterénu kulturního a vzdělávacího centra další ze série besed na kopidlenské téma, tentokrát pod názvem Kopidlno očima archeologa. Pozvání přijal archeolog jičínského regionálního muzea Mgr. Radek Novák, který zhruba dvacetí účastníkům besedy přiblížil dávnou historii Kopidlenka, hovořil i o významu nálezů učiněných v našem městě v současné době při výstavbě čistírny odpadních vod a na místě

výstavby rodinných domků. Jistě není bez zajímavosti, že v našem městečku trvá osídlení nepřetržitě již 7 tisíc let. Prostor k otázkám dostali i účastníci besedy, také si mohli podrobně prohlédnout a osahat různé neolitické předměty, jako třeba sekerky a zrnůtku.

(JaN)

Zábava ke Dni matek

Zábava ke Dni matek, kterou pořádalo SRPŠ ve spolupráci se ZŠ a MŠ Kopidlno, se uskutečnila v sobotu 11. 5. 2013 v restauraci U Nádraží. Touto cestou bychom chtěli poděkovat majitelům restaurace, řediteli a učitelkám základní školy a mateřské školy, kteří nám pomohli s organizací i nácvikem jednotlivých vystoupení. Poděkování patří také dětem z mateřské školy i žákům základní školy za jejich velice hezké vystoupení, které jsme odměnili sladkostmi. Organizátoři děkují všem, kteří se přišli podívat, pobavit se a zatancovat si. SRPŠ nepořádá tuto akci poprvé a mrzí nás velice nízká účast a malý zájem nejenom veřejnosti ale i zaměstnanců školy. S problémem nezájmu občanů Kopidlno jsme se setkali také při jarním a podzimním bazaru. Tato dobrovolná, neplacená činnost organizovaná ve volném čase členy výboru SRPŠ je konána z prostého důvodu – z takto získaných finančních prostředků přispět žákům na školní a mimoškolní akce a aktivity a na reprezentaci školy. O to víc nás mrzí, že se naše snažení setkává s nezájmem veřejnosti.

Výbor SRPŠ

SRPŠ při ZŠ a MŠ Kopidlno děkují sponzorům Zábavy ke dni matek:

- BENKO, s. r. o., KOPIDLNO
- CUKRÁRNA KOPIDLNO – KNÍŽKOVÁ VLADIMÍRA
- COMTEX LIBÁŇ
- EUROFASHION – JIČÍN, ZDENA JEŽKOVÁ
- GOODMILLS ČESKO, a. s.
- KVĚTINÁŘSTVÍ LIBÁŇ – PANÍ DROZNOVÁ
- LUCIE KVĚTINY – KYZIVÁTOVÁ LUCIE
- MĚSTO KOPIDLNO
- PLOCAR JAROSLAV
- PLOCAROVÁ VĚRA – KOLONIÁL
- ROZSYPALOVÁ MIROSLAVA – MASÁŽE-PEDIKÚRA-MANIKÚRA
- SLAVÍKOVÁ HANA, KOPIDLNO – DOMÁCÍ POTŘEBY, PRŮMYSLOVÉ ZBOŽÍ
- STUDIO STEP KOPIDLNO – CETRAL, spol. s r. o., MLADÁ BOLESLAV
- UHELNÉ SKLADY – JOSEF KRAUS
- ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA KOPIDLNO

Spousta úsměvů zaplnila sál při vítání občánků

Jak smutný by byl svět, kdyby se nerodily děti..., říká starostka města Kopidlno paní Ing. Hana Masáková v proslovu předneseném u příležitosti slavnostního obřadu vítání nových občánků našeho města, které proběhlo v sobotu 11. května 2013 v obřadní síni městského úřadu. A jaká to je hluboká pravda... Protože tentokrát byla obřadní síň díky mimořádnému počtu přivítaných občánků zaplněná opravdu velkou spoustou úsměvů.

Přivítali jsme: Mikuláše Klauďíny, Jakuba Kemra, Lauru Havrdovou, Natálii Mizerákovou, Anetu Zárubovou, Tomáše Zaryckého, Matěje Čureju, Beátu Havrdovou, Melindu Tomášů, Lisu Chalupkovou a Adélu Škaloudovou. Paní učitelka Podzimková připraví

la s dětmi ze základní školy krátké vystoupení, které je vždy velmi milé a děti umí snad pokaždé něco nového. A když skončí oficiální část obřadu, novorozené občánky i s rodiči čeká focení s „naší“ fotografkou, paní Magdou Langhansovou. A pak už se úsměvy skutečně nešetří, protože paní fotografa zaujme, rozesměje a doslova strhne skvěle vytvořenou příjemnou atmosférou snad každého, kdo je okolo. Děťátka i rodiče se usmívají a svět je hned o něco veselejší.

Přivítání noví občánky dostanou dárek od Městského úřadu Kopidlno – DVD s nahrávkou obřadu. Všem přivítaným dětem přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

R. Horynová

Kopidlno zasáhla staletá voda, pamětníci podobnou situaci neznají ani z vyprávění

V úvodu tohoto článku bych chtěla poděkovat všem spoluobčanům, kterým není lhostejná krizová situace v našem městě a byli ochotni přijít pomoci při pytlování a ostatních pracích spojených s touto nastalou krizí. Na všech, kteří byli přítomni, byla vidět obrovská chuť pomoci. Rychlost, se kterou všichni pytlující byli schopni rozdělit přivážený písek, byla ohromující. Nemalé poděkování patří zaměstnancům města, místní polici, místním firmám, ale obrovské poděkování musí směřovat také místním rybářům pod vedením p. Milana Vrby a p. Honzy Kohuta a místním hasičům za jejich velký díl odvedené práce, při které byli posíleni hasiči z Rožďalovic, Libáně a Markvartic. Za obstarání písku patří poděkování p. Františkovi Kotlářovi, krizovému štábu v Jičíně, zastoupenému Ing. Janou Muškovou a velitelem policie Mgr. Vladimí-

rem Petrovickým, kteří nám také pomáhali sehnat větší část pytlů, a v neposlední řadě starostovi města Rožďalovice p. Petrovi Kapalovi, který nám byl nápomocný nejen v zajišťování písku. Všichni měli plné ruce práce, a kdo chtěl, ten dovedl svým ochotným přístupem pomoci, i když se jednalo třeba „jen“ o přinesený horký nápoj. I takovéto pomoci si cením, protože v souběhu všech událostí je i tato drobnost důležitým článkem.

Voda, která zaplavila mnohé domácnosti, sklepy a kůlny v Kopidlně, Pševsi, Mlýnci i Ledkově, přinesla postiženým občanům nejen majetkovou, ale i psychickou újmu. Ve Pševsi muselo dojít k evakuaci několika obyvatel a i ostatní, kterým se voda zastavila u prahu domu, jsou rádi, že je tento nepřijemný zážitek za námi.

Z naší strany došlo k poskytnutí vysou-

šečů a kontejnerů pro odklizení poškozených věcí, dále byly poskytnuty dezinfekční přípravky. Jednotlivé postižené rodiny navštívily sociální pracovnice, které občanům vysvětlily postup při žádání dávek v hmotné nouzi.

Pamětníci, které jsem oslovila, se domnívají, že se opravdu jednalo o staletou vodu, jelikož v požehnaném věku 80 let si podobnou situaci nepamatují ani z vyprávění.

Pokud se však podíváme na situaci v oblastech, kde došlo k zaplavení celých měst, z tohoto pohledu jsme dopadli velice dobře a ztráty jsou v minimálním rozsahu. Všem, kteří se nyní potýkají s úklidem a vysoušením, přeji pevné nervy a mnoho síly, všem ostatním a celému našemu městu s přilehlými obcemi přeji jen to, aby se podobná situace neopakovala.

Hana Masáková, starostka města

Povodně na Kopidlensku očima hasičů

Po silné průtrži mračen ze soboty na neděli 2. června 2013 byla jednotka dobrovolných hasičů z Kopidlna v 7 hodin ráno povolána do obce Židovice na pomoc při odčerpání vody ze zaplavených stavení a zahrad.

Po příjezdu na místo bylo zjištěno zatopení jednoho stavení do výšky přibližně 70 cm. Nasazením stroje PS8, plovoucího a kalového čerpadla byla voda postupně odčerpána. Poté se naše jednotka přesunula do obce Běchary, kde probíhal monitoring stavu hladiny místní řeky.

Následně jsme byli odvoláni operačním střediskem HZS Jičín k rybníku u Liběšic, kde došlo k protržení hráze. Po průzkumu a dohodě s velícím důstojníkem jsme se přesunuli do Bartoušova, kde proběhl průzkum a po dohodě s pracovníky Českých drah

následně uzavření železniční tratě, z důvodu zatopení kolejí a místní zastávky.

Po opětovném příjezdu do Kopidlna jsme prováděli asistenci při stavbě protipovodňové hráze a čištění česel u Zámeckého rybníka. Současně také probíhalo odstraňování překážek na řece Mrlině, obzvláště pak odstranění dřevěného mostu v ulici Tomáše Svobody, kde hrozilo jeho stržení vysokou hladinou řeky a následné zaplavení přilehlých objektů a celé ulice, včetně možného poškození plynového a vodního potrubí za mostem.

Nadále probíhala kontrola stavu hladiny vody v již zatopených oblastech a neustálé odstraňování překážek toku řeky na stavidlech březích.

V podvečerních hodinách začalo odčerpá-

vání vody ze zatopených objektů, u kterých nám to stav hladiny řeky dovolil. U zbylých stavení bylo nutno počkat na opadnutí hladiny a odčerpání bylo provedeno následující den.

V průběhu noci členové naší jednotky, ve spolupráci s JSDH Libáň, dozorovali stav hladiny Zámeckého rybníka a řeky Mrliny.

V pondělí došlo k odčerpání zbylých zaplavených stavení, sklepů a studní v Kopidlně i přilehlých obcích.

Tímto bychom chtěli velmi poděkovat kopidlenským občanům a členům JSDH Libáň za obětavou pomoc při stavbě protipovodňových hrází a při dalších nezbytných úkonech spojených s touto nenadálou událostí. Děkujeme!

Petr Hnát, SDH Kopidlno

Hasiči z Kopidlna pomáhali povodní zasažené obci Mlékojedy

O víkendu 8. června vyrazila část naší jednotky na pomoc povodní zasažené obci Mlékojedy u Litoměřic. V této vesnici sahala hladina Labe do výšky přibližně jeden a půl metru. V den našeho příjezdu byli obyvatelé vesnice po týdnu poprvé zpět doma. Do té doby jim nezbylo než čekat na opadnutí hladiny.

V celé obci začalo hromadné vyklízení zasažených objektů a odklizení naneseného bahna. Naše jednotka se nejprve podílela na odčerpávání vody ze zaplavených sklepů, které však z důvodu vysoké hladiny spod-

ních vod nebylo příliš účinné. Proto jsme poté asistovali při stěhování i uklidu obydlí, z nichž voda již opadla.

Po náročné sobotě následovalo uklizení techniky do místní hasičské zbrojnice a následné ubytování na obecním úřadě, který jako jeden z mála objektů nebyl povodní zasažen.

Druhý den následovalo odčerpání sklepů, kde to stav hladiny již dovolil, a nadále bylo prováděno mytí objektů i komunikací od nánosů bahna.

V odpoledních hodinách došlo k silné

průtrži mračen, po které hladina Labe začala opět stoupat. I přes velké obavy místních se však, naštěstí, zvedla pouze o pár centimetrů, které obec nemohly ohrozit. Paradoxně nám tento déšť usnadnil práci při odklizení naplaveného bláta z komunikací.

Po jejich vyčištění nám bylo doporučeno, z důvodu vyhlášení 2. povodňového stupně v našem regionu, vrátit se zpět do Kopidlna, abychom byli k dispozici pro případné řešení nenadálých událostí, v souvislosti se silným deštěm, který nás též zasáhl.

Petr Hnát, SDH Kopidlno

Oslava Dne matek

Kulturní komise města Kopidlno uspořádala za přispění Místní organizace ČSSD Kopidlno v neděli 12. května na zahradě Domu s pečovatelskou službou v Kopidlně akci nejen pro všechny maminky a babičky. V programu plném písniček a básniček vystoupily děti ze základní školy, se kterými vše nacvičila paní učitelka Iva Podzimková. Stejně jako v loňském roce všechny přítomné dojala svým krásným zpěvem Iva Podzimková mladší. Každá přítomná žena dostala po kytičce a sladké pozornosti. Ráda bych touto cestou poděkovala všem účinkujícím i paní učitelce za krásné odpoledne. (JaN)

Děti se bavily hledáním velikonočních vajíček

V neděli 31. března uspořádala kulturní komise města druhý ročník velikonočního soutěžení pro děti pod názvem Hledání velikonočních vajíček. Oproti loňsku, kdy byla účast poměrně nízká, si letos přišlo zasoutěžit přes 60 dětí, a jen díky pohotovosti a zručnosti jednoho ze členů kulturní komise, který doplétal pomlázky přímo na místě, se dostalo na všechny. Děti si po absolvování tří soutěží s velikonoční tematikou (hod pomlázkou na cíl, přenášení vajíček na lžici a velikonoční slalom, při kterém v dětském kolečku převážely mezi brankami velikonoční vránu) našly ve velkém pytli s polystyrénovými kouličkami čokoládové vajíčko. (JaN)

Sbor dobrovolných hasičů ve Mlýnci

Zleva Jan Lambert st., jeho vnuk Honzík, Jan Lambert mladší, Láďa Seidl, Luděk Lhoták, mistr tesař Radek Buchar ze Židovic, Robert Drozen, Milda Kubánek a Pavel Konečný.

Založení sboru dobrovolných hasičů předcházelo ustavení přípravného výboru. Ten se zasadil o to, že z obecních peněz byla zakoupena ruční stříkačka, a aby ji bylo kde uložit, byla na břehu „malého“ Zrcadla v blízkosti školy u silnice postavena dřevěná kůlna.

Spolek byl úředně ustaven dne 1. února 1928 a letos oslavil 85 let své existence. Prvou akcí nově založeného sboru byl hasičský ples, z jehož výtěžku si zakoupili hasičské přilby a pásy. Dva místní krejčí Palička a Milský ušili hasičům první slušivé uniformy.

Ještě tentýž rok, v květnu 1928, hostila obec okresní hasičskou slavnost, konanou na zahradě hospody čp. 16 u Čížků. V rámci slavnosti se uskutečnila soutěž v hasičských dovednostech na hrázi rybníka Zrcadlo. Pro četné obecenstvo zde bylo mnoho prodejních stánků a také pestrých atrakcí pro děti. Vstupné na slavnost vyneslo místním hasičům nemalou částku a zabezpečilo jejich počáteční činnost.

Prvým velitelem hasičů ve Mlýnci se stal František Vojtíšek, až do své smrti byl pokladníkem Štěpán Drozen. Požárů v obci však mnoho nebylo, takže činnost spolku spočívala v účasti na setkávání hasičů v okolí a také v divadelní činnosti. Hasiči spolu s dalšími občany Mlýnce nacvičili několik desítek divadelních představení. Bylo to v období před válkou, ale i po osvobození. Za mimořádného zájmu místních obyvatel je předváděli v hostinci u Čížků. Existují dodnes písemné záznamy z jednotlivých představení s osobami a jejich představiteli, počtem diváků i výtěžkem z každého představení.

Po válce se stal velitelem Jaroslav Štajner. Největší událostí pro spolek byla výstavba

nové požární zbrojnice v roce 1950. Do plného provozu byla uvedena v roce 1953. Současným velitelem hasičů ve Mlýnci je Luděk Lhoták, funkci předsedy vykonává Miroslav Kout. Stavba hasičské zbrojnice je udržovaná. Je v ní prostor pro setkávání nejen hasičů, ale i víkendové návštěvy občanů a chalupářů. Hasiči organizují zabíjačkové hody, program o místních poutích počátkem července, zajišťují občerstvení při výlovu rybníka Zrcadlo.

V dubnu a květnu letošního roku došlo k výměně střešní krytiny nad zbrojnicí. Na snímku parta hasičů a občanů Mlýnce před zahájením stavebních prací. (osu)

Práce na výměně střešky hasičárny ve Mlýnci, duben 2013.

Úspěch Jana Řehounka na Světě knihy Praha

Ve dnech 16.–19. 5. 2013 se na Výstavišti Praha – Holešovice uskutečnil 19. Mezinárodní knižní a literární festival Svět knihy. Návštěvníci si mohli nejen vybírat knihy z nepřeberné nabídky domácích i světových titulů, ale připravena byla řada kulturních akcí, autorská čtení, autogramiády apod.

Kopidlenské listy na tomto knižním veletrhu zaznamenaly významnou událost. Jan Řehounek, jenž v současné době působí jako vedoucí týmu autorů připravujících vydání publikace o městě Kopidlnu, získal ve 13. ročníku soutěže Klubu autorů literatury faktu a města Jaroměř-Josefov Hlavní cenu Miroslava Ivanova za publikaci Nymburk – královské město v červených hradbách. Tuto knihu vydal Jan Řehounek ve svém nakladatelství Kaplanka roku 2012.

K tomuto úžasnému úspěchu panu Janu Řehounekovi srdečně gratulujeme a těšíme se na další jeho knihy. (ip)

Květinový den: poděkování

Děkujeme touto cestou všem, kteří se rozhodli podpořit sbírku Český den proti rakovině a zakoupili si kvítek měsíčku zahradního. Podánilo se nám takto vybrat částku 5.510 Kč. Velkou zásluhu na prodeji mají dívky ze základní školy v Kopidlně, které kvítky nabízely: Martina Jampílková, Alena Fišerová, Kristýna Kulhánková, Nikola Hloušková, Aneta Smolíková a Eliška Ketnerová.

Romana Komárková

Zprávy ze zahradnické školy

Návštěva Velké Británie

Na přelomu května a června navštívili žáci a učitelé zahradnické školy Velkou Británii. Vydejme se s Anežkou Hlavovou a Filipem Traxlerem (1. ročník, obor zahradnictví) za poznáním ostrovního státu s bohatou historií.

Cestu trajektem travíme v pěkném prostředí s káfičkem v ruce. Bohužel nám počasí nepřeje, a tak z lodi moc nevidíme.

Hurá, jsme v Anglii!! Přistáváme v Doveru a vydáváme se na prohlídku Dover Castle. Hrad procházíme skrz naskrz a pořizujeme plno fotografií.

Další den vyrážíme do partnerské zahradnické školy Bicton College v blízkosti města

Exeter. Čeká nás čtyřsetkilometrová jízda do hrabství Devon. Naši hostitelé nás provázejí nádherným parkem, zavítáme do konírny, do budovy školy a navštívujeme i školní knihovnu. Počasí nám přeje, takže nějaký čas travíme na krásné oblázkové pláži.

Třetí den pobytu si prohlížíme komplex menhirů v Stonehenge a letní sídlo královny – zámek Windsor.

Poslední den věnujeme Londýnu. Prohlédli jsme si například Big Ben, Buckinghamský palác nebo Tower Bridge. Navečer nasedáme do autobusu a čeká nás dlouhá cesta do Čech. Domů jsme se vrátili nabyti novými poznatky.

Bronz z Olomouce
putoval do Kopidlna

Poslední dubnový týden reprezentovaly žákyně 3. ročníku studijního oboru zahradnictví Marie Novotná a Lucie Vojtíšková ve floristické soutěži na výstavišti Flora Olomouc. „Práce děvčat se nám velice líbila. I na malém prostoru dovedly vykouzlit nádhernou expozici,“ říkají spolužáci, kteří navštívili olomouckou výstavu při odborné exkurzi. Kopidlenské zahradnice obsadily v hanácké metropoli třetí místo.

foto Hana Hladíková

Zprávy ze zahradnické školy

Mladí zahradníci v Senátu

foto Jana Tauchmanová

Žáci 2. ročníku Střední školy zahradnické z Kopidlno, studijního oboru zahradnictví, navštívili Senát Parlamentu České republiky. Prohlédli si historické místnosti Valdštejnského paláce, který je jedním ze tří paláců na Malé Straně, kde senátoři sídlí.

„21. května kolem 7. hodiny ranní jsem vyrazila na vlakové nádraží v Kopidlně, odkud jsem společně s dalšími členy naší mise odjela směr Nymburk. Tam jsme přestoupili do nádherného dvoupatrového vlaku, který nás odvezl na pražské hlavní nádraží. Na místě jsme se dohodli, že si koupíme lístky na metro a vydáme se na Malou Stranu. Rozdělili jsme se do skupinek, z nichž každá jela samostatně. Orientační hra dopadla na výbornou! Nikdo nezabloudil a všichni jsme se setkali v malém parčíku stanice Malostranská, odkud to je už jen pár minut k Valdštejnskému paláci.

Před vstupem do budovy Senátu jsme museli projít bezpečnostním rámem. Vše probíhalo bez problémů až do chvíle, kdy přišel na řadu spolužák Filip. Bezpečnostní zařízení odhalilo v útrokách jeho zavazadla kovové předměty, které se do objektu vnášet nesmějí. Roubovací nůž, nůžky a harmonika tak zůstaly uschovány na vrátnici.

Prohlídka byla velice zajímavá. Dozvěděli jsme se od průvodkyně o krásných místnostech, jejich historii a výzdobě. Potkali jsme i senátora Jiřího Dienstbiera ml., který kandidoval na prezidenta republiky. Navštívili jsme také výstavu darů, které senátoři přivezli ze zahraničních cest. Jako správní zahradníci jsme nevynechali Valdštejnskou zahradu. Byla moc hezká.

Metrem jsme se vrátili na Václavské náměstí a pěšky došli do parku před hlavním nádražím. Plni nových zážitků jsme se vrátili zpět do Kopidlno. Bylo to fajn a vyšlo nám i počasí.“

*Jiřina Kučerová, 2. ročník,
studijní obor zahradnictví*

V lomnickém divadle přiblížili život Johanky z Arku

Historický příběh z období stoleté války byl nacvičován a sehrán již minulý rok a předminulý rok. Nedílnou součástí jsou samozřejmě herci, kteří rok od roku ubývají, proto bylo nezbytně nutné doplnit naše řady. Pro nacvičování nám byla poskytnuta školní tělocvična, kde bylo dostatek prostoru pro naše dění. S dramatickým kroužkem

domova mládeže jsem zkoušeli každé pondělí nebo úterý přibližně hodinu až hodinu a půl. Texty jsme zvládali, jenom ukázka bitvy nebyla tak jednoduchá. Díky zkušenému profesionálnímu šermíři Antonínu Češpivovi jsme se naučili celkem obstojně šermovat a nikdo se nezranil. Nemálo času bylo věnováno také výrobě mečů z Tondovy dílny a jednoduchých kostýmů.

Hru jsme předvedli při zahájení 10. ročníku Miniveletrhu cestovního ruchu na prknech divadla J. K. Tyla v Lomnici nad Popelkou. Publikum tvořené žáky místní střední a základní školy odměnilo naši práci potleskem.

Termín vystoupení nebyl zvolen náhodou. V projektu Národního památkového ústavu a ministerstva kultury „Po stopách šlechtických rodů“ je rok 2013 věnován Rohanům a francouzské šlechtě. A právě zámek v Lomnici nad Popelkou se pojí s jednou z větví rodu Rohanů.

*Filip Traxler,
studijní obor zahradnictví (1. ročník)
foto Josef Svoboda*

Královédvorské děti zavítaly do Kopidlno

foto Karolína Pospíšilová

Spolupráce Dětského centra ze Dvora Králové nad Labem a domova mládeže Střední školy zahradnické Kopidlno trvá už téměř patnáct let. Mladí zahradníci připravili pro kamarády z Podkrkonoší den plný her a soutěží.

Areál zámeckého parku v Kopidlně se změnil v pohádkovou říši. Chlapci a děvčata z Dětského centra procházeli jednotlivá stanoviště a poznávali známé postavičky. Setkali se s беруškami, Pipi dlouhou punčoškou, čerty, vodníkem, žábou, čarodějnicí, princeznou nebo Mickey Mousem. Kopidlenští zahradníci vymysleli pro hosty také

soutěže. Děti dováděly při skákání v pytlicích, chytaly rybičky, sbíraly šišky. Házet míčkem do klauna vyžadovalo notnou dávku šikovnosti, u domova bylo třeba zapojit i mozkové závitky.

„S Dětským centrem ve Dvoře Králové nad Labem spolupracujeme už několik let. Chlapci a děvčata, kteří bydlí v domově mládeže, se s malými kamarády pravidelně setkávají díky finanční podpoře Královéhradeckého kraje. Za soutěže děti dostaly spoustu dobrůtek,“ říká Alena Korábová, vedoucí vychovatelka domova mládeže Střední školy zahradnické Kopidlno.

Zprávy ze zahradnické školy

Vazby květin v příhraničí

Zahradnická škola připravila workshopy v gotické křížové chodbě františkánského kláštera v Chebu. Zájemci z obou stran česko-německého příhraničí se pod vedením kopidlenských lektorů učili vazby a úpravy květin.

Každý kurz byl určen pro 12 osob a podle potřeby tlumočen do německého jazyka. „Účastníci vyráběli pod naším vedením vypichované nádoby, vázané kytice a dekorace ze sušených rostlin. Interiér františkánského kláštera nám umožnil vytvořit zajímavý kontrast mezi historickou architekturou a přírodními materiály použitými na dekorace,“ říká Hana Hladíková, učitelka Střední školy zahradnické.

Součástí projektu spolufinancovaného Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj jsou i výstavy aranžovaných květinových vazeb. Kopidlenská zahradnická škola vytvořila pro květinovou expozici vazby ze suchého materiálu a živých rostlin.

foto archiv SZaS

Výzdoba pražského Žofína v režii kopidlenských zahradníků

Poslední dubnový týden měli žáci napilno. V pracovních vytvořili 58 místiček na stoly, kytice pro finalisty a velkou kytici pro absolutního vítěze jubilejního 20. ročníku nejprestižnější soutěže manažerských dovedností Manažer roku. Před slavnostním vyhlášením výsledků ještě na místě zdobili jeviště. „Jak se nám to povedlo, mohli hodnotit nejen hosté v sále, mezi kterými nechyběl ani prezident republiky Miloš Zeman, ale také diváci přímého přenosu České televize,“ říká Dominika Berná, žákyně 3. ročníku studijního oboru zahradnictví.

foto Hana Hladíková

Jarní práce jsme úspěšně zvládli

Okopávka zeleniny

Okopávali jsme kedlubny, salát, květák... Zelenina se okopává proto, aby se lépe provzdušnila půda. Až rostliny vyrostou, tak se dají do naší školní kuchyně nebo se prodají.

Tereza Kohoutová,
obor zahradnické práce (1. ročník)

Skalničky

Pěstujeme je v pařeništi. Pak je dosazujeme do skalky za palmovým skleníkem nebo do trvalkových záhonů okolo domova mládeže. V květnu skalku okopáváme a plejeme.

Jakub Kopecký,
obor zahradnické práce (1. ročník)

Sadba

Ve skleníku připravujeme zeleninovou sadbu, která se prodává ve školní prodejně. Také pěstujeme květinovou sadbu – 25 000 begonií, 15 000 afrikánů a 10 000 ostatních letniček (okrasná kopřiva, petúnie, muškáty, nestařec atd.). Letničky přepichujeme do sadbovačů, a když vyrostou, tak se vysa-

foto Eva Vaníčková

zují v Lázních Bělohradě, Dětenicích, Kopidlne nebo Poděbradech.

Marián Jehlár,
obor zahradnické práce (1. ročník)

Palmový skleník

Čistili jsme jezírko ve skleníku. Přesazovali jsme rostliny, zalévali a kypřili zeminu.

Aneta Součková,
obor zahradnické práce (1. ročník)

Projekt Krokus

V parku vykvetlo na jaře 500 žlutých krokusů, které jsme sázeli už na podzim. Rostliny rozkvetly ještě v okolí 15 dalších škol na Jičínsku, které se zapojily do projektu připomínajícího jeden a půl milionu židovských dětí a tisíce ostatních dětí, které byly během holocaustu zavražděny. V současné době je do projektu zapojeno více než 40 000 studentů z Irska a Evropy.

Eva Vaníčková,
učitelka odborného výcviku

Zprávy ze zahradnické školy

Kopidlensští zahradníci
úspěšní na soutěžích

foto archiv zahradnické školy

Třeštský roh hojnosti – Třešť

Téma znělo Jarní hudební slavnosti. Soutěžní týmy vytvářely volně vázanou kytici pro hudebníka a prostorovou dekoraci s hudební tematikou. „V celkovém hodnocení obsadila děvčata bronzovou příčku. Milým překvapením pro nás bylo vítězství druhačky Karolíny Marinčičové v prostorové dekoraci,“ říká vedoucí učitelka odborného výcviku Milena Bělecká.

foto Hana Hladíková

Polabský motýl – Lysá nad Labem

Žákyně třetího ročníku maturitního oboru zahradnictví předvedly své znalosti a dovednosti na výstavišti v Lysé nad Labem „Letos náš čekalo téma Jarní inspirace. Předem jsme si nakreslily návrh, jak daný prostor vyzdobíme. Na místě jsem pak pracovaly pod bedlivým dohledem veřejnosti. Potěšilo nás, že se naše expozice líbila. VIP porota nás ocenila zlatem, novináři nám přičkali třetí místo,“ říká žákyně 3. ročníku studijního oboru zahradnictví Marie Novotná.

Tělocvičnu zahradnické školy ovládly masky

foto Jana Tauchmanová

Domov mládeže pořádá každoročně pro ubytované žáky zábavu spojenou s tancem a soutěžemi. Letos školní tělocvična hostila „Karnevalovou diskotéku“. Žáci si předem vyrobili nebo zapůjčili tradiční i originální masky. Porotě se představilo například „mi-

mino“, „uklížečky“, „jezeďák“, „skejták“, „beruška“ nebo „siamská dvojčata“. Zlato si odnesli „indiáni“, druzí skončili „paparazzi“ a bronz získala „beruška“.

Jana Hradecká,
vychovatelka domova mládeže SZaŠ Kopidlna

Prohlédli si zahradnictví Bittman v Dymokurech

foto Hana Havlová

Žáci Střední školy zahradnické Kopidlna, kteří trávili první květnový den v domově mládeže, se vydali s paní vychovatelkou Alenou Korábovou na výlet za sukulenty a kaktusy.

„V 10 hodin jsme vycházeli z domova mládeže na vlak. Kolem 12. hodiny jsme byli v Dymokurech a šli jsme asi dva kilometry na místo určení. V zahradě jsme si odpočinuli, najedli se a nabrali síly na prohlídku. Majitel zahradnictví, pan Ja-

roslav Bittman, nás provedl a udělal nám přednášku o sukulentech. Sdílel nám vše od množení po podmínky pěstování. V zahradnictví jsme měli možnost si sukulenty nejen prohlédnout, ale i zakoupit. Málokdo odolal krásě těchto úchvatných rostlin. Mezi rarity zahrady patřila 40 let stará tlustice (crasula ovata) pěstovaná v bonsaji a sběratelské kaktusy.“

Karolína Pospíšilová a Roman Zajíček,
Střední škola zahradnická Kopidlna

Zprávy ze zahradnické školy

Tomáš Magnusek: Vaše škola je přímo filmové prostředí

foto Jana Tauchmanová

Mladí zahradníci se na dvě vyučovací hodiny mohli přesvědčit, že Tomáš Magnusek není jen filmový učitel Majer z Baštardů, ale i skutečný pedagog. „Navštívil jsem už 233 škol, žádná ale nebyla na zámku. Když jsem stoupal po schodech, napadlo mě, že to je přímo filmové prostředí“, řekl na úvod.

V pořadu Základy filmové práce seznámil žáky s prací filmového štábu, vysvětlil jim, jak probíhá natáčení, a půjčil jim skutečný filmový scénář nebo klapku. Nechyběl ani film o filmu, který ukázal, jak to „chodí“ za kamerou.

Kopidlensští zahradníci zvolili neobvyklou formu poděkování a zavedli Tomáše Magnuska na pracoviště odborné praxe. Ukázali mu park, skleníky a jedinečný pal-mák.

Noc na zámku

Na 4. března 2013 bude ještě dlouho vzpomínat 26 žáků z domova mládeže, kteří se zúčastnili zábavné hry „Noc na zámku“.

Společně jsme došli do budovy školy a v připravené učebně si povídali strašidelné příběhy a pověsti. Dětem jsem přečetla i pověst o našem zámku, nynější škole, Ztracený klenot. Také jsme se naučili a zazpívali si strašidelnou písničku „Příšera“. Trošku nás mrazilo, ale byla i legrace.

Na konci hry jsme si ještě užili dost zábavy a strachu při strašidelné cestě ve tmě po točitém schodišti, kde na nás číhala „strašidla“.

Jana Hradecká, vychovatelka domova mládeže Střední školy zahradnické Kopidlno

Kopidlensští zahradníci natáčeli v České televizi Praha

foto Jana Tauchmanová

Jakub Svoboda (2. ročník, učební obor zahradník) a Matěj Šitina (1. ročník, studijní obor zahradnictví) se zhostili role diváků v pořadu Zprávičky z miniparlamentu.

Studio č. 8, odkud se vysílá hlavní zpravodajská relace Události, se první dubnovou sobotu změnilo v „miniparlament“. O předložených tématech mladých poslanců diskutovali před televizními kamerami ještě redaktoři internetového Radia Kulíšek Lánov, školní televize gymnázia Příbram, základních škol z Chomutova a Štemberka

u Olomouce.

V doprovodu dramaturga pořadu Petra Kopeckého si mladí zahradníci společně s kolegy z natáčení prohlédli vysílací studia ČT 24 včetně zpravodajského velína.

Zprávičky z miniparlamentu, v nichž účinkují také mladí zahradníci z Kopidlno, uvedla ČT 2 čtyři po sobě jdoucí pátky počínaje 26. dubnem 2013. Můžete se na ně podívat na webu České televize: [www.ceskatelive.cz/tv-program/hledani/?filtr\[SID-P\]=10265744641&filtr\[období\]=archiv](http://www.ceskatelive.cz/tv-program/hledani/?filtr[SID-P]=10265744641&filtr[období]=archiv)

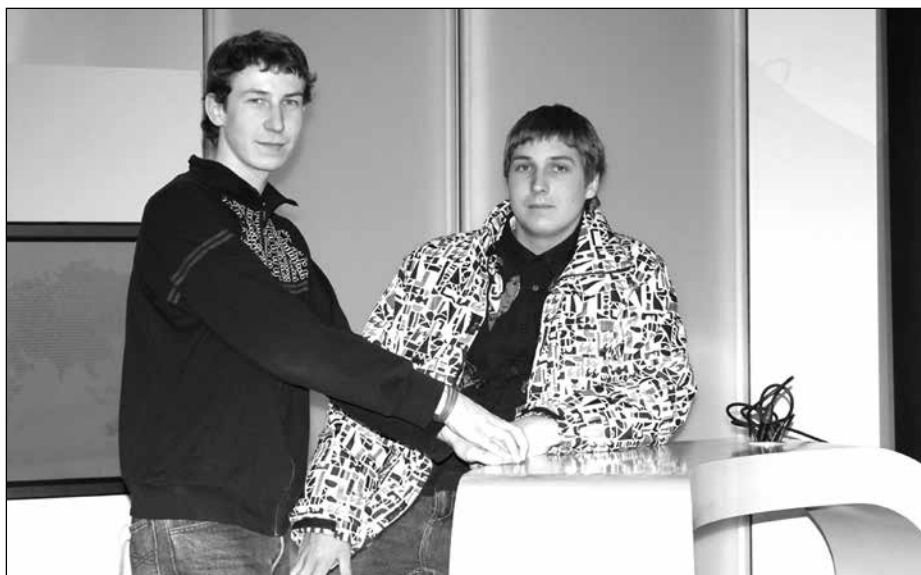

foto Jana Tauchmanová

Zprávy ze zahradnické školy

Vzdělávací program pro dospělé

foto archiv Střední školy zahradnické

Účastníci kurzu z projektu „Vzdělávacího programu pro Zahradnické práce“ skládali v květnu závěrečné zkoušky. Po úspěšném absolvování dostali celostátně platné Osvědčení o profesní kvalifikaci. V kurzu financovaném z prostředků Evropské unie a státního rozpočtu ČR získali nejen teoretické, ale především praktické znalosti.

Na návštěvě v knihovně

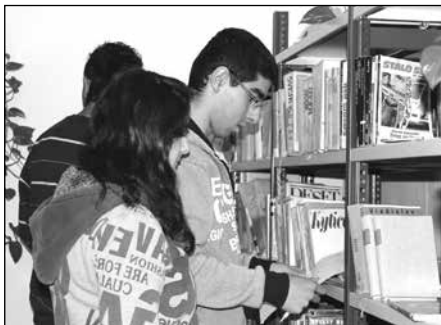

foto Jana Tauchmanová

Žáci všech ročníků učebního oboru zahradnické práce se při hodinách českého jazyka seznámili se zámeckou (školní) a městskou knihovnu. Cílem návštěvy bylo představit mladým zahradníkům místa, kde si mohou vypůjčit různé druhy literatury.

Zámecká knihovna

Líbí se mi, že je rozdělena na odbornou a krásnou literaturu. Každá je v jiné místnosti.
Lenka Borčická

Je ve srovnání s městskou menší nejen prostorově, ale i výběr knih není tak veliký. Chápu, že školní knihovna nemá asi dostatek

financí na rozšíření.

Tereza Vyhnalová

Školní knihovna je malá a chybí v ní časopisy a „koutek“, kde by si žáci mohli knížky před vypůjčením prohlédnout.

Patrik Ďord

Městská knihovna

Líbí se mi. Má dostatek místa, dětské oddělení, jsou tam také časopisy a PC. Paní knihovnice je v pohodě.

Patrik Ďord

Kopidlenská knihovna je v nově zrekonstruovaných prostorech. Velmi chválím bohatý výběr, přehlednost a čistotu. Nechybí čtenářský koutek, který na mě působil velmi útulně.

Tereza Vyhnalová

Nejvíce se mi líbilo dětské oddělení. Byl tam moc pěkný koberec. Knížky mají velké obrázky a málo písmen.

Jana Víchová

Rubriku připravuje Jana Tauchmanová

Co se dočteme
o Kopidlně
v pověstech

Do Kopidlna pro rozum...

...trazuje se v okolních obcích a několikrát jsem se s tímto lichotivým oceněním setkal. Kde má svůj původ a z jaké příčiny se nám dostalo takové cti? Odpověď na otázku nám poslal pan Karel Štefek z publikace Kratochvilné děje z naší vlasti, kterou napsal Josef Kopta a ilustroval Cyril Bouda, vydalo nakladatelství Melantrich Praha v roce 1978. Píše se zde ve stati zvané KOPIDLNO Komise a lid:

Z Dobrovice je blízko do Kopidlna, kam jsou tulpasové a nedovtipové posíláni pro rozum. Jak k té slově Kopidlna přišlo? Co se to tam za starých časů stalo moudrého a prozíravého?

Ty časy nejsou ani tak staré, neboť to bylo za času císaře Josefa, kde se občané kopidlnště chytrým tahem dostali do lidového rčení. Tenkrát byly rozpuštěny literátské kůry a jejich majetek propadl konfiskaci. Ale v Kopidlně odevzdali celou literátskou nadaci fondu místní školy a milá konfiskační komise odjela s dlouhým nosem. Nejvíce asi přikli občanům u Kopidlna k pochvalě, že to byla právě císařská ouření komise, které vypálili rybník.

A ze stejné publikace ještě jedna, velmi známá historická příhoda, která je z pohledu toho, co se v ní dělo, trochu sporná. Je o známý příběh bratrů Kopidlanských. V zmíněné publikaci je uvedena pod názvem:

Tříletá pomsta

Kopidlna patřivalo mladému rytíři Janu Kopidlinskému, který se měl věru poradit se svým chytrým lidem, nežli jel roku 1566 do Prahy na jarmark a tam zabil Jana Cukra z Tamfeldu. Ihned ho ovšem jali a staroměstský purkmistr, aniž svolal úplnou radu, sám pana Jan k smrti odsoudil a hned mu dal pod pranýřem stít hlavu. Ale pan Jan měl bratra Jiříka, který za to Praze přísahal pomstu. Se třemi sty ozbrojenci a nescíslnými přáteli ji brzy nad pražskými městy započal. Trvala plné tři roky, až konečně došlo k dohodě a očistění památky mladého rytíře, jemuž náhlost, největší nepřítel moudrosti, připravila takovou škodu.

(osu)

Oslavy 1. máje v Kopidlně a KopiCup

Na víceúčelovém sportovním hřišti v Kopidlně se slavil 1. máj pod patronací místní i okresní sociální demokracie. Jednak sportem, nohejbalem, ale také společenským setkáním lidí ze široka daleka. A věru, bylo to vydařené setkání. Vždyť i počasí, zprvu silně zachmuřené, se v průběhu dne rozjasnilo. A tak volejbalový turnaj KOPICUP 2013, v pořadí už 30. ročník, jak prozradila Jarmila Nováková, předsedkyně kulturní komise zdejšího městského úřadu, postupně nabíral na obrátkách. Letos se jej zúčastnilo 11 mužstev, prakticky z celého východočeského regionu. Loni vyhrála „trojka“ z STS Chvojkovice – a letos? Nechme se překvapit, všichni jsou výborní. Samozřejmě svůj tip mám, prozradila s úsměvem.

Průběh turnaje ukázal skutečné kvality borců. Perfektní záběry, smeče, promyšlené přihrávky. Skutečně vysoká úroveň mužstev, ve kterých byly i ženy, konstatovala Hana Masáková, starostka města Kopidlna. Na otázku, proč toto město bylo vybráno k oslavě 1. máje za celý okres, odpovídá: „Na OVV ČSSD v Jičíně jsme se domluvili uspořádat tuto akci ve městě, které pořádá prvomájovou akci pod záštitou místní organizace ČSSD, tak, aby vzešel svátek práce do podvědomí široké veřejnosti. Velice ráda jsem souhlasila s konáním v Kopidlně, jelikož se naše město za vlády ČSSD má čím chlubit. Z celé řady výsledků jmenuji kupříkladu otevření kulturně vzdělávacího centra, otevření nové velké sportovní haly pro lidi ze širokého okolí, stavíme čističku odpadních vod, budujeme infrastrukturu –

i když s určitými problémy – a mohla bych pokračovat. I nás ale trápí problémy dnešní doby se sociálně slabšími skupinami. V době, kdy je všude obrovská nezaměstnanost. Kdy máme těžkosti přivést do města průmysl, který by zajistil pracovní příležitosti a větší rozkvět města. Tak v této době se najdou spekulanti, kteří tvrdí, že chtějí těmto sociálně slabším pomáhat, ale sami na jejich sociálních problémech profitují. Díky tomu v našem městě narůstá množství obyvatel z těchto sociálně slabých vrstev, město nemá prostředky na obranu se spekulanty, kteří této situace bezostyšně využívají. Dál to nechci rozebírat. Velký podíl na tomto stavu má vláda, rozhodující orgány a díry v legislativě. Obdobně jsou však na tom i jiná města.“

Mezitím čas pokročil. Mužstva dohrála.

Následovaly gratulace a předání cen jednotlivým družstvům, kdy vítězem letošního turnaje se stala „trojka“ Sokola z Nového Bydžova. Mezi gratulanty byl i senátor Josef Táborský. „Je třeba říci, že dnešní akce oslava 1. máje se vydařila. Nejen účastí 11 mužstev v nohejbale, jejich vysokou sportovní úrovní, ale také i tím, že sem přišla řada občanů, rodičů s dětmi, abychom si společně připomněli tento svátek práce, známý po celém světě. Žijeme ve velice uspěchané době. Važme si proto každé takové možnosti vzájemného setkání. Byla zde možnost pohovořit si o současných problémech i cestách, jak je řešit. Letošní 1. máj v Kopidlně slavený sportem i setkáním s lidmi ukázal nejen prospěšnost této akce, ale i to, aby se obdobná setkání konala častěji, pro vzájemný kontakt i vedení dialogu s občany.“ (oh)

PAMÁTKA PADLÝCH HRDINŮ U příležitosti výročí osvobození naší vlasti vzdala starostka Kopidlna Hana Masáková 8. května 2013 poctu padlým válečným hrdinům položením květin u pomníků padlých vojáků a na dalších pietních místech ve městě.

Problémy s bezdomovcem

Nekonečné problémy s devětapadesátiletým bezdomovcem mají obyvatelé Kopidlna. Muž se neustále povaluje na náměstí, znečišťuje veřejné prostranství a hrubě uráží kolemjdoucí osoby. Policisty zaměstnal i ve čtvrtek 2. května ráno, když na autobusové zastávce na náměstí vykonal „velkou potřebu“, kterou nechtěl po sobě uklidit. Vzhledem k tomu, že byl opilý a ke kolemjdoucím sprostý, skončil s téměř 1,9 promile alkoholu v protialkoholní záchytnej stanici v Hradci Králové.

Cílem zlodějů pohonné hmoty

V noci na pátek 5. dubna řádl v Pševsi neznámý zloděj. Před jedním z domů si vyhlédl osobní vozidlo Škoda Favorit, ze kterého odcizil 15 litrů benzínu. Stejně množství pak odčerpal i z dalšího, nedařle stojícího vozidla Škoda Favorit. Celková škoda byla vyčíslena na nejméně 2 tisíce korun.

nprap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Dětský den – Slavnosti slunovratu

V sobotu 8. června proběhl v Kopidlně další, již 12. ročník akce Dětský den – Slavnosti slunovratu. Počasí přálo dětem i pořadatelům, celý den se z oblohy usmívalo sluníčko. Dopoledne děti soutěžily v malování křídou na asfaltu u nádraží, odpolední bohatý program se konal na fotbalovém hřišti. Celkem se zúčastnilo 162 dětí. Dění celého dne nejlépe dokumentují fotografie, aby se jich vešlo co nejvíce, nebudu se dlouho rozepisovat. Ráda bych poděkovala paní Knížkové z cukrárny na náměstí, která věnovala ceny pro vítěze křídování – poukázky na zmrzlinu. (JaN)

Zprávy ze základní a mateřské školy

9. třída ZŠ Kopidlno se loučí

Stojící zleva: Adam Kačírek, David Švec, Josef Rejzek, Jan Ferko, Jana Mrázková, Nikola Hloušková, Tomáš Mařaž, Petr Hlaváček, Daniel Domašínský, Martin Krulich.

Sedící zleva: Petr Pelant, Martina Jampílková, Eliška Ketnerová, Anna Kvapilová, Adrian Domašínský, Kristýna Kulhánková, Aneta Smolíková, Alena Fišerová, Josef Hlaváček.

Žáci vycházející z 9. ročníku:				
Střední školy a gymnázia				
Název	místo	obor	dívky	chlapci
Lepařovo gymnázium	Jičín	všeobecné gymnázium 4leté		1
Gymnázium a SOŠ pedagogická	Nová Paka	předškolní a mimoškolní pedagogika	1	
Gymnázium, SOŠ, SOU a VOŠ	Hořice	sociální činnost		1
Hotelová škola	Hradec Králové	hotelnictví a cestovní ruch	1	
VOŠZ a střední zdravotnická škola	Hradec Králové	zdravotnický asistent	1	
		laboratorní asistent	1	
Masarykova obchodní akademie	Jičín	obchodní akademie	1	
Vyšší odborná škola a střední průmyslová škola	Jičín	informační technologie		1
		elektrotechnika		2
Střední zdravotnická a VOŠ zdravotnická	Mladá Boleslav	sociální činnost	1	
		zdravotnický asistent	1	
SOŠ multimediálních studií	Poděbrady	multimediální tvorba		1
SOŠ pro administrativu EU	Praha	právní administrativa	1	
3leté učební obory				
SOŠ a SOU	Nymburk	mechanik elektronických zařízení		2
SOU strojírenské	Mladá Boleslav	automechanik		1
		autolakýrník		1
Střední škola zahradnická	Kopidlno	zahradník		1
Žáci vycházející z nižších ročníků:				
8. ročník:				
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	opravář zemědělských strojů		1
SOŠ a SOU řemesel	Kutná Hora	kuchař, číšník	1	
7. ročník				
Střední škola zahradnická	Kopidlno	zahradník	1	
5. ročník				
Gymnázium	Poděbrady	gymnázium		1
CELKEM			10	13

Zpracovala Mgr. Petra Zelfelová

1. místo v soutěži
Zahraj si s o. b.

28. 5. 2013 si žákyně Natálie Rančáková ze 7. B naší školy převzala od zástupců firmy Johnson & Johnson, s. r. o., cenu za první místo v rámci Výchovně-vzdělávacího programu o. b. o dospívání, kterého se zúčastnily dívky 6. a 7. ročníku. Natálka vyhrála fotoaparát Sony a ještě jednou jí k vítězství gratulujeme.

Preventivní program
Triangl o. s. Salinger

Naše škola se stala místem pravidelného setkávání členů programu Triangl o. s. Salinger z Hradce Králové. Sdružení nabízí dětem každotýdenní setkání s průvodcem-lektorem. Děti se seznamují s příběhy, které je mohou v životě potkat, objevují se témata lásky, štěstí, domova, ale také problémy závislosti a agresivity, chudoby citové i hmotné. Cílem je vést tyto děti a mládež skrze motivaci a podporu ke změně jejich postojů a k získávání takových znalostí a dovedností, které je povedou k zodpovědnějšímu a smysluplnějšímu způsobu života. Tematicky je program zaměřen na posílení volných a rozpoznávacích schopností klientů, tzn. schopnosti úspěšně řešit konfliktní a jiné zátěžové situace, a vedle toho schopnost volit správné a společensky akceptovatelné cíle. Více na www.salinger.cz.

Mgr. Hana Hlaváčková,
školní metodik prevence

Zprávy ze základní a mateřské školy

Slavnostní otevření Stulíkovy knihovny na ZŠ v Kopidlně

Pohádková postavička skřítek Stulík spatřila světlo světa roku 2007 v knize O skřítku Stulíkovi. K překvapení autorky Ilony Pluhařové zaznamenaly Stulíkovy příhody u malých i velkých čtenářů příznivý ohlas, a proto se skřítkovy osudy dočkaly dalšího pokračování. V roce 2009 získal tento pohádkový hrdina v knížce Stulík a Silenka i svou kamarádku vílu.

Obě pohádková vyprávění pak našla svůj domov v mnoha knihovnách po celé republice, a jelikož Ilona Pluhařová působí na základní škole v Kopidlně jako učitelka, knížky o Stulíkovi nemohly chybět ani v místní školní knihovně.

Po nástupu paní Jany Hladíkové v roce 2009 do funkce zástupkyně ředitele kopidlenské školy dochází z její iniciativy k reorganizaci školní knihovny, jež trvala více než tři roky.

Do náročné knihovnické práce se zapojili i žáci dnešní 6. třídy, zejména Filip Lambert, Dominika Forbelská, Lenka Tanečková, Klára Fedáková, David Petr a Karolína Klabanová. Od září školního roku 2012/13 jsme pak tyto šestáky mohli vidět při řazení knih podle příjmení autorů, rozřazování naučné literatury podle mezinárodního desetinného třídění a dalších nutných knihovnických pracích. Tomuto sehraňmu týmu prošlo rukama celkem 1912 knih. Za finanční prostředky získané sběrem starého papíru mohly být pořízeny rovněž nové knihy.

Uhádnete, jaký druh literatury je dnešním čtenářským šlágrelem mezi dětmi i -nác-

tilétými? – Komiksy nejružnějšího zaměření.

Po nezměrném úsilí se začínajícím a nadmíru nadšeným „knihovníkům“ pod vedením paní zástupkyně Jany Hladíkové podařilo dokončit všechny práce potřebné pro znovuootevření školní knihovny, která mnoha žákům školy po svém uzavření velmi chyběla.

Žáci šesté třídy tak mohli připravovat slavnostní otevření knihovny a stanuli před otázkou, jak by se jejich dílo, na něž mohou být právem hrdí, mělo jmenovat. Nápadů přicházelo hodně, až čísi ruka spočinula na Stulíkových příbězích, jež se odehrávají v blízkosti Kopidlna.

Dne 26. 4. 2013 se za přítomnosti starostky města Kopidlna, kopidlenské knihovnice, vedení základní školy a dalších hostů uskutečnil slavnostní křest nové školní knihovny, jež dostala jméno STULÍKOVA KNIHOVNA. Mladí organizátoři překvapili přítomné i vzorně připraveným kulturním programem a přípravou posezení pro přítomné hosty.

A pokud si myslíte, že Stulík je pouze pohádková postava na obrázku, velmi se mýlíte. Ačkoliv se jedná o pohádkový druh hodného skřítky, často neodolá a provede vám nějakou taškařici. Své o tom vědí právě účastníci zmíněné slavnosti. Když byla paní starostka Kopidlna požádána o slavnostní přestřižení pásky před vstupem nové knihovny, Stulík očaroval připravené nůžky tak, že stuha při stříhání zarputile odoláva-

la. Pak už byl skřítek hodný, protože se mu jeho nový domov pochopitelně velmi líbí.

A co by Stulík touto cestou rád vzkázal světu? Díky, paní zástupkyně Hladíková, díky, šestáci, díky všichni ostatní. Nespěte za bílého dne, ale čtěte! (kl)

Vyhodnocení soutěže
Stulíkovy knihovny

Milí spolužáci, vyslechněte školní hlášení. Stulíkova knihovna oznamuje, že vyhodnotila soutěže, které proběhly před jejím slavnostním otevřením. V první soutěži jste měli uhodnout, jak se bude knihovna jmenovat. Na tuto otázku odpovídalo 72 žáků ze sedmých, osmých a devátých tříd. Správný název „Stulíkova knihovna“ odevzdali: Petr Hlaváček, Anna Fantová, Sára Pluhařová, Iveta Kulhánková, Aneta Krulichová a Tomáš Jansta. O vítězství rozhodoval nejvyšší počet dalších informací souvisejících s názvem knihovny. Vítězem v této kategorii se stal Tomáš Jansta ze 7. A. Druhé soutěže se zúčastnila pouze 6. třída, která měla za úkol napsat, kolik správných odpovědí s názvem knihovny žáci odevzdají. Správných odpovědí bylo šest a nejbližší k tomuto číslu se přiblížila Nikola Fejfarová, která se stala vítězkou, protože odevzdala lístek s pěti hlasy. Oběma soutěžícím gratulujeme.

Filip Lambert a Dominika Forbelská

Zprávy ze základní a mateřské školy

Školáci hodnotili význam kulturního a vzdělávacího centra

Ve středu 10. dubna 6. třída s paní učitelkou Pečárkovou navštívila Kulturní a vzdělávací centrum v Kopidlně. Toto centrum bylo spolufinancováno Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Náklady projektu celkem činily 28 milionů, dotace byla 22 milionů. Tato exkurze byla pojata jako Den otevřených dveří. Paní knihovnice Komárková nás provedla celým kulturním centrem, ve kterém se nachází informační centrum, společenské místnosti a prostory pro kulturní a společenské akce. Nechybí zde výtah pro občany a venku dětské hřiště. Naše třída začala prohlídku na půdě. Na půdě nás zaujaly zachovalé dřevěné trámy s železnou konstrukcí. Z půdy jsme se přesunuli do místnosti nazvané Malá scéna, kde zůstaly části původních stěn. Ty byly vymalované barvou béžovou. Tam se také nachází projektor a nastavitelné osvětlení. Dále navazovala další místnost se stejnou béžovou malbou na zdech. Pak jsme se přesunuli do místnosti v suterénu. Tam se nachází jedna místnost – kuchyňka s barem. Druhá místnost v suterénu je kancelář a přednášková místnost. Ven se dostaneme na krásné nové hřiště se spoustou dřevěných prvků. Mě samotnou nejvíce oslovila knihovna, protože ráda čtu. Chodila jsem si půjčovat knížky i do staré, ale tahle je o mnoho hezčí. Jsou v ní nové pohodlné sedací pytle a větší a přehlednější prostory pro knížky. Samozřejmě nechybí počítače s připojením na internet. V nových prostorách bych ráda uvítala různé přednášky s promítáním.

Kristýna Černovská, 6. třída

Dne 10. dubna jsme navštívili Kulturně vzdělávací centrum v Kopidlně. Návštěva byla pojata jako Den otevřených dveří. Paní knihovnice nás provedla půdou, kulturními místnostmi, suterénem a knihovnou. V centru je výstava fotografií, které porovnávají, jak vypadala budova před rekonstrukcí a po ní. Součástí prohlídky byla přednáška o historii budovy a výzva k nápadům o využití budovy. Myslím, že by se do zatím nevyužitých místností mohlo vrátit třeba muzeum. V místnosti, kde je připraveno vybavení pro přednášky by se mohly vést například besedy o historii a blízké budoucnosti města nebo například besedy o drogách a návykových látkách pro žáky i veřejnost.

Sabina Slavíková, 6. třída

Dne 4. 3. jsme byli v knihovně. Kdybych měla porovnat starou a novou knihovnu, rozhodně se mi víc líbí nová knihovna. Ale trochu mě mrzí, že tam je plno nevyužitých místností. Stará knihovna byla strašně malá a taková nepohodlná. Na nové knihovně se mně líbí, že je taková prostorná, že je tam koutek pro děti a je tam i více počítačů a vzhledově je modernější. Akorát v tom dětském koutku by mohlo být více místa na sezení, když tam mají přednášky s dětmi. V suterénu je i bar a docela by mě zajímalo, jestli bude někdy v provozu. A jsem zvědavá, co bude na půdě. Protože by byla škoda ji nevyužít, jelikož to tam je velice hezké a prostorné. Ale je tam nevýhoda, že tam jsou jen dvě malá okna, protože jich památkáři nepovolili víc. Také je tam plno nevyužitých míst-

ností, kde by mohly být třeba projekty pro školy nebo obyvatele. Líbí se mně, že je na dvorku malé hřiště pro děti. Budova je vhodná pro vozíčkáře, je tam plošina a také se tam dá jezdit všude s vozíkem. A můj názor je, že se mi nová knihovna líbí víc.

Anna Fantová, 7. A

V pondělí 4. 3. 2013 jsme šli na prohlídku nové knihovny. Hned, když jsme vešli, mě zaujaly vstupní dveře, které byly zachovalé, jen ošetřené a vypadaly velice pěkně. Na první pohled jsem viděla plošinu pro vozíčkáře, obrovský prostor a ty vstupní dveře. Nejdřív jsme byli na půdě, kde byl zatím úložný prostor, ale vůbec by neškodilo tam dělat letní výstavy. Nejvíce byly vidět trámy, které byly také zachovalé, jen jeden se musel vyměnit. Dále se šlo do dalších místností, kde nám paní knihovnice četla zajímavé věci o tom, co všechno tato budova zažila. V roce 1851 se tato budova poprvé otevřela, sloužila jako škola, školka a také jako muzeum. Ale v roce 1990 se zavřela a teprve teď je znova otevřena. Celá přestavba byla pod dohledem památkářů. Ve dvou prázdných místnostech byla v některých místech zachována původní omítka. Je škoda, že v těch místnostech není nic. Ale mohlo by to být místo na projektové plátno, výstavu a přednášky. Ta druhá místnost by mohla sloužit na to samé. Dokonce jsme se byli podívat i v suterénu. V suterénu bylo něco jako zasedací místnost, ale i bar. Nebylo by špatné ho zprovoznit a přidat k tomu malé občerstvení. Také se mi velmi líbilo dětské hřiště, které bylo na dvoře. Hřiště by mohla využít veřejnost a družina. A na konec jsme byli v knihovně, která byla překrásná. Byly zde čtyři nové počítače, dětský koutek, dvě krásná křesla – prostě úžasné. Dětských knih bylo v knihovně asi tři tisíce a pro dospělé asi sedm tisíc. Rozhodně si myslím, že nová knihovna je lepší než stará. Je zde mnohem víc místa a celkově to působí opravdu přepychově. Nová knihovna se mi opravdu líbí a těším se na další návštěvu.

Sára Pluhařová, 7. A

Myslím si, že ta stará knihovna byla více na očích, takže se o ní více vědělo. Nová knihovna je docela mimo dění na náměstí, ale zase je tam klid. Pokud jde o investici do budovy, tak když byla neoprávněná, dělala tu ostudu, ale teď to vypadá lépe. Zajímalo by mě, jaké bylo to muzeum. V knihovně je teď rozhodně více místa, je to tam útulnější, i pěkný malý dětský koutek tam je. Obsah knihovny se nezměnil, jen knížek vypadá trochu více, když jsou teď v těch regálech. Investice do té budovy určitě byla dobrá, ale chce to jen čas, aby našla plné využití. Akorát se možná ty peníze daly využít na to, aby se buď dokončilo, nebo aspoň pokročilo ve stavbě u školy. To, že se rozpadá škola, zřejmě moc lidí nezajímá, ale když se daly peníze sehnat na opravu muzea, určitě by se daly sehnat i na školu. Ale kdo ví, za kolik let by to bylo, škoda, že se toho já už nedočkám. Neznám a možná ani nechci vědět celouovou částku na opravu školy, ale nevím, proč EU najednou

odstříhla peníze pro ten projekt související s víceúčelovou halou. No mohli jsme tu mít hned dvě hezké stavby a lepší prostředí školy, ale to bohužel nemáme.

Martin Krulich, 9. třída

Při včerejší návštěvě místní nově zrekonstruované knihovny, přemístěné do prostor bývalého muzea, jsem byl mile překvapen. Nevěřil jsem, že by se tato stará a rozpadající budova dala ještě k něčemu použít. Ale opak je pravdou. Její poničené části se pod kontrolou památkového úřadu, který trval na zachování historických prostor, opravily a budova vypadala jako nová. Jsou tam určené prostory pro knihy dětské a knihy pro dospělé, dále pak přednášková místnost, dokonce nechybí ani výtah. Myslím, že to nebyla ztráta času a věřím, že se paní Komárková o knihy i o knihovnu postará stejně tak, jako to dělala v minulosti.

Petr Pelant, 9. třída

Dne 4. března jsme šli na dvě hodiny do nové knihovny. Je celkem pěkně renovovaná. Když si vzpomenu, jak jsem stěhoval bedny knížek a pak je rovnal do regálů, bylo s tím hodně práce. Knihovna na mě působí příjemně. A jestli to byla dobrá investice? To bych já nemohl soudit, podle mě by to měli posoudit ti, kteří chodí do knihovny, čtou a mají o takové věci zájem. Tak to mi přijde hned jasné, že já mezi ně nepatřím. Ale zajímavé je jedno, máme novou tělocvičnu, novou knihovnu, tak proč se nenajdou peníze pro školu, která vypadá mnohem hůř než knihovna před rekonstrukcí.

David Švec, 9. třída

V pondělí jsme se na první dvě hodiny přemístili do městské knihovny. Paní Komárková nás provedla po budově. Začínali jsme na půdě, ta vypadala jako obyčejná půda v každém starším domě, jenom tam byly jiné trámy, protože musely být zachovány ty původní. Pak jsme šli do prázdných místností, kde v jedné bude přednášková místnost a pro druhou se zatím hledá využití. Měli jsme možnost svést se výtahem. Pak jsme se přemístili až do sklepa, kde je zasedací místnost a další místnost s barem. Nikdy by mě nenapadlo, že před lety, když tam byly třídy základní školy, se tam chodilo pro uhlí. Docela by mě zajímalo, na co tam ten bar je. Byl by dobrý nápad udělat studijní klub pro mladé. Poslechli jsme si povídání paní Komárkové o historii budovy, o tom, co všechno v té budově dříve bylo (škola, muzeum, knihovna, mateřská škola). Poté jsme se šli podívat do obou oddělení knihovny (dětské a pro dospělé), kde jsme si prohlíželi knížky. Myslím si, že to nebyla zas tak špatná investice města do opravy této budovy, ale lepší by bylo získat peníze pro opravu školy, do které chodí více dětí než do knihovny. Prozatím by stačil alespoň spojovací tunel, abychom nemuseli chodit přes staveniště v dešti a ve sněhu do školní jídelny.

Anička Kvapilová, 9. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Václav Kořínek zaujal děti netradiční hudbou a nástroji

Ohlédnutí za 3. celoškolským projektovým dnem z pohledu třídní učitelky 7. A a jejích žáků. Průřezové téma: Osobnostní a sociální výchova, název: Hudba léčí.

Projekt hodnotím jako zdařilý a úspěšný. Moje třída začínala projekt druhou hodinou, při které si žáci vyzkoušeli řízenou meditaci při relaxační hudbě. Třežba se jedná o živou třídu, relaxaci zvládli bez vyrušování, snažili se postupovat podle poslechu. Výsledná maska však neodpovídala, což je zřejmě věkem posluchačů. Následovala diskuse na téma masky v životě, pozitivní i záporné. Hodinu jsme zakončili kresbou osobní masky. V druhé hodině žáci pokračovali v kreslení, relaxovali u pracovních listů. Čtvrtou hodinu

následoval hudebně naučný pořad pana Kořínka, který mé žáky doslova nadchnul. Velice se bavili při jeho vyprávění a výkladu, líbil se jim jeho vzhled a i projev. Přes počáteční ostych se část třídy zapojila do hudební improvizace, při které si žáci mohli vyzkoušet různé netradiční etnické a rituální hudební nástroje. Pan Kořínek do výkladu zapojil i další předměty, jako dějepis, zeměpis, občanskou výchovu, což se žákům líbilo. Protože se pořad protáhl, zakončili jsme projekt při hodině OV – diskusi o duševní hygieně.

Hana Hlaváčková, třídní učitelka 7. A

V pátek byl projektový den. Na začátku druhé hodiny jsme se učili relaxovat, položili jsme si hlavu na lavici a zavřeli oči. Paní učitelka nám pustila hudbu, ale žádná slova tam nebyla, byla to jen melodie. Začala nám vyprávět, ať si představíme, že jsme na pláži atd... Byla to taková meditace. Potom jsme dostali čtvrtku a měli jsme namalovat masku, kterou jsme si představili při té meditaci. Já jsem malovala takové dvě. Jedna byla zamračená a ta druhá se usmívala. Když jsme měli všichni namalované masky, tak jsme se s nimi vyfotili. Potom jsme popisovali hudební nástroje nebo jsme luštili křížovky nebo sudoku, abychom měli co dělat, než skončí představení, abychom se na něj mohli jít podívat my. Celé přestavení měl na starost jeden pán. Byla to velká legrace. Byla tam spousta hudebních nástrojů, které jsem ani neznala. Hrál na některé z nich a také zpíval. Dával nám otázky, některé jsme věděli a některé zase nevěděli. Mohli jsme si na konci zahrát na nějaké nástroje. Vyprávěl nám, že prvním hudebním nástrojem byl lidský hlas. Přednáška byla zajímavá.

Na některé nástroje mohli dříve hrát jen muži a na některé jenom ženy. Ten den se mi moc líbil a nejvíce to představení.

Iveta Kulhánková, 7. A

V pátek byl projektový den. První hodinu probíhala výuka matematiky. A potom jsme už měli paní učitelku Hlaváčkovou a začal projekt. Druhou hodinu jsme si leželi na lavici, poslouchali hudbu a přitom nám paní učitelka vyprávěla. My jsme si měli představovat, o čem vyprávěla. Ve vyprávění jsme si měli představit masku a potom jsme ji měli nakreslit. Třetí hodinu jsme doplňovali pracovní listy. Čtvrtou hodinu jsme šli do výtvarky na přednášku o hudbě. Byl tam pán a ukazoval nám různé hudební nástroje a hrál na ně. Také nám vyprávěl své historky a zážitky z cest. Říkal, že v Kopidlně dřív bydlel. Asi dvakrát jsme mohli hrát na nějaký nástroj. Byly tam všelijaké nástroje, třeba různé bubny nebo jen skořápky od ořechů, svázané provázekem. Také tam byl nástroj vyrobený z vydlabaného bambusu. Říkal, že ho dříve používali na rozdělávání ohně. Tam, odkud ten nástroj je, tak na něj můžou hrát jen muži, protože se u hraní relaxuje a potom se mužům nechce nic dělat. Pak tam byl buben, na který mohly hrát jen ženy, protože byl z keramiky a muži ho vždy rozbili.

Aneta Krulichová, 7. A

Jako jediná škola
v Královéhradeckém kraji

Naší škole se jako jediné základní škole v Královéhradeckém kraji podařilo získat grant MŠMT v oblasti prevence kriminality pro rok 2013. Díky dotaci můžeme žákům nabídnout preventivní bloky s o. s. Prostor, které jsou mezi žáky oblíbené a kladně hodnocené. Bloky jsou určené pro pátou a šestou třídu.

Pro žáky, kteří budou ve školním roce 2013/2014 v šesté třídě, jsme připravili dvoudenní adaptační kurz vedený lektory o. s. Prostor. Žáci spolu s třídním učitelem a metodikem prevence prožijí den, noc a den plné prosociálních a motivačních aktivit a her v kempu Ostružno u Jičína. Díky grantu mají žáci program, posílají a cestu zdarma, hradí si pouze ubytování s penzí. Na kurz naváží další bloky o. s. Prostor.

V rámci grantu nás opět navštívil pan Tomáš Řehák z křesťanské organizace ABATOS s besedou „O nemoci AIDS, sexu, lásce a věrnosti“. Beseda měla u žáků opět obrovský úspěch, tři hodiny plné informací, rad a příběhů smrtelně nemocných mladých lidí uměl pan Řehák odlehčit a žáky naprosto zaujmout i pobavit.

Ve čtvrté třídě proběhl program Pedagogicko-psychologické poradny Jičín „Normální je nekouřit“. Program vedla Mgr. Gabriela Prodělalová. Mezi další aktivity patří spaní tříd ve škole, preventivní bloky ve 3., 4. a 5. třídě s metodikem prevence, diagnostika vztahů v těchto třídách a další. Získaný grant nám dále umožní nakoupit pro žáky materiál potřebný pro preventivní aktivity na škole. Letos jsme měli obrovské štěstí, příští školní rok se o grant pokusíme znovu.

*Mgr. Hana Hlaváčková,
školní metodik prevence*

Mladší žáci se 16. 5. 2013 zúčastnili okresního kola turnaje v kopané McDonalds Cup v Jičíně a vybojovali krásné 2. místo. Gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy a města.

Zprávy ze základní a mateřské školy

Základní a mateřská škola soutěžila v recitaci

Dne 6. 3. 2013 se v ZŠ a MŠ Rožďalovice konala tradiční soutěž pro žáky 1. stupně v recitaci „Veselá básnička“. Stejně jako v loňském roce naši školu reprezentovali vždy dva žáci z každého ročníku. Ti se v recitačním boji utkali se žáky z Dětenic, Dymokur a Rožďalovic. Novinkou pro tento rok bylo zařazení kategorie dětí z mateřské školy, čímž došlo k rozšíření počtu kategorií z pěti na šest. Celkem ZŠ a MŠ Kopidlno reprezentovalo 12 soutěžících.

Výkony soutěžících, stejně jako loni, hodnotily dvě poroty. První porota, tzv. „žakovská“, byla složená ze tří žáků kmenové školy a v porotě „odborné“ zasedli zástupci jednotlivých škol. Za ZŠ Kopidlno zasedla v porotě poprvé Andrea Novotná.

Zeptali jsme se, jaké jsou její pocity: „Když

mě požádali, jestli bych se stala členkou poroty, byla jsem v rozpacích. Bála jsem se, abych někomu neuškodila nebo naopak. Do ruky mně byly dány hodnoticí archy, které obsahovaly pět základních kritérií – spisovnost, výslovnost, gesta a mimika, přirozenost projevu, tempo a hlasitost. Za každé kritérium mohl soutěžící získat max. 5 bodů, celkem tedy 25 bodů. Některé básničky byly kratšího rázu, a proto bylo pro mě, jako pro nováčka, velmi těžké ohodnotit soutěžícího odpovídajícím počtem bodů. Ale na druhou stranu to byla velice zajímavá zkušenost, a pokud budu mít tuto možnost i v příštím roce, ráda ji přijmu.“

Jak naši žáci reprezentovali školu, se dozvíte ve výsledkové tabulce. (kl)

Kategorie	Soutěžící	Žakovská porota	Odborná porota
1. třída	Tereza Trnková		
	Nikola Slavíková	1. místo	
2. třída	Jan Koutník	1. místo	3. místo
	Claudia Lensová	3. místo	1. místo
3. třída	Daniela Kateřínáková		
	Hana Kodýdková		
4. třída	Nikola Lhotáková	3. místo	
	Štěpánka Rančáková	1. místo	2. místo
5. třída	Petra Štučková	3. místo	
	Žaneta Kulhánková		
MŠ	Marie Vítová	2. místo	
	Adam Kosina		3. místo

Pátáci učili v první třídě

Na nápad připravit nějakou akci pro mladší spolužáky přišla zástupkyně ředitele paní uč. Hladíková. Přemýšlely jsme, jakou soutěž vymyslíme, a zalíbil se nám tělocvik pro prvňáky. Na tento den jsme se připravovaly asi měsíc. Sehnaly jsme nějaké holky z naší třídy, aby nám s tím pomohly, protože bychom to samy nezvládly. Vymyslely jsme různé soutěže, hry a další zábavné aktivity. Nejdříve jsme se šly, asi týden před touto akcí, podívat na jejich tělocvičnu, abychom se tam trochu zorientovaly. No a 24. dubna to všechno začalo!

Rychle jsme všechno připravily, a když přišli do tělocvičny prvňáčci, byli překvapeni, protože si mysleli, že budou mít jen obyčejný tělocvik. Seřadily jsme si je do třech skupinek a každá skupina měla dva vedoucí z páté třídy. Soutěže jsme jim vždy vysvětlili a nakonec si společně zahráli pár her. Předaly jsme jim sladké odměny a omalovánky, protože byli moc šikovní a poslouchali nás. Doufáme, že se náš tělocvik prvňáčkům líbil a že budou mít o prázdninách na co vzpomínat. Byla to skvělá příležitost vyzkoušet si roli učitele.

Anežka Kořínková, Žaneta Kulhánková
– zástupci v parlamentu za 5. tř. a hlavní organizátorky

*Zprávy ze základní a mateřské školy***Mateřská škola přivítala jaro, děti se bavily a také tvořily**

Tak nám opět ty tři měsíce utekly a znovu se setkáváme na stránkách našich listů. I tentokrát jsme měli napilno a připravili jsme mnoho zajímavých činností pro rodiče, jejich dítky a samozřejmě také pro vás, naše spoluobčany a přátele naší školky. Osmého března jsme dětem ukázaly zbrusu novou knihovnu. Knihovnice paní Komárková se nám věnovala a ukázala dětem, jak to v takové knihovně chodí. Přčetla dětem pohádku, vyzkoušela jejich bystrost hezkými hádankami, zkrátka se nám v knihovně líbilo.

25. března navštívil naši školku kouzelník se zajímavým vystoupením pro děti. Asi hodinové představení děti moc pobavilo a nechtěly se s ním rozloučit. Tady je názorně vidět, že zapojení dětí do celého představení je baví, protože moc rády spolupracují.

A blížily se nám Velikonoce. Tyto krásné jarní svátky přináší každoročně mnoho inspirace pro nejrůznější ruční práce. Dne 27.

dubna jsme ve školce připravili velkou velikonoční dílnu. Do výroby velikonočních ozdob jsme zapojili také rodiče. Děti společně s rodiči vytvářely různé dekorace na výzdobu oken a velikonočních stolů. K velké radosti dětí si svoje výrobky odnesly domů.

16. dubna, když se konečně přihlásilo jaro, jsme s dětmi připravili jarní odemykání zahrady. Konečně přišel čas na pobyt venku. S dětmi jsme vysazovali květiny a prohlíželi si, jak nám ta zahrada přezimovala. Ale nesmím zapomenout na to hlavní. Velikým klíčem jsme na zahradě otočili a symbolicky tak zahradu otevřeli pro jarní hry.

Všem známý den, 30. duben, je zasvěcen čarodějnicím. Děti se převlékly do čarodějnických kostýmů a hráli jsme různé hry, zpívali písničky a říkali básničky. Měli jsme štěstí na počasí, a tak jsme hodně času strávili na zahradě.

Májové dny, kdy je jaro již v plném prou-

du a děti plné elánu a chuti něco tvořit, jsme opět pilně pracovali. Dílna s rodiči, kdy tradičně tvoříme dárečky ke Dni matek, se moc vydařila. Vytvořili jsme milá přáníčka a kytičky pro maminky. Ke Dni matek jsme také s dětmi došli do domova seniorů. Tam jsme našim starouškám zazpívali písničky a zrecitovali hezké básničky. Děti jsou vždy mile přivítány a v domově nám připraví hezkou atmosféru. Ještě jednou jsme s dětmi předvedli svoje vystoupení, a to na školní zábavě opět u příležitosti Dne matek.

Na konci května jsme pozvali fotografa, aby nám zhotovil společné fotografie. To aby měli rodiče také památku na svoje dítky. A ještě jedna hezká akce k blížícímu se závěru školního roku. Pro děti jsme ve školce připravili divadelní pohádku „O veverce Zrzečce“.

Než nastanou opravdové prázdniny, tak ještě uteče celý měsíc. Také máme na červen připraveno pro děti ještě hodně akcí. A jak se nám povedou a jak se budou líbit dětem, to vám zase povíme v dalším vydání našich listů.

*V Kopidlně 22. 5. 2013
učitelky mateřské školy*

Mladí Volyňáci z Kopidlna vzpomínají

V minulém čísle Kopidlenských listů vzbudil velkou pozornost článek o přistěhování rodin z Ukrajiny před 20 lety do Kopidlna. Dokladem je reakce pí Michaely Havelkové, která na facebookové stránce našich novin napsala:

Právě jsem „prolétla“ nové číslo Kopidlenských listů a nedá mi to nenapsat sem reakci na článek paní Niny Dyčenkové. Jak se v takovém případě říká – přečetla jsem ho jedním dechem. Je moc krásně napsaný. Vracím se v paměti do doby, kdy skupina „re-emigrantů“ přišla do Kopidlna. To jsem právě začínala jako zaměstnanec Okresního úřadu Jičín ve funkci sociální pracovnice a měla jsem na starosti přidávky na děti a další sociální dávky. Bylo pro mě tehdy strašně těžké zadávat jména, která jsem dosud nikdy neslyšela. Někdo měl pas na ruské jméno, někdo ho měl počestlé. Přitom vznikalo plno dnes už „srandovních“ situací. Jména,

jako je Nina, Ruslan, Vitalij, Saša, Oleg, Irina, Marina a další, vnímám dnes už úplně jinak, než tomu bylo před 20 lety. Díky fotbalu jsem poznala kluky z těchto rodin a jejich kamarády. Mohu prohlásit, že jsou to výborní kluci, a myslím, že i celé jejich rodiny. Samozřejmě, že i zde budou výjimky, ale kde nejsou. Jsem dnes moc ráda, že tu jsou s námi.

Při setkání s paní učitelkou Ninou Dyčenkovou vznikl nápad obrátit se na mladou generaci přistěhovaných a dát jim šanci sdělit nám své vzpomínky a zkušenosti. Jistě to bude pro čtenáře zajímavé čtení, za které děkujeme paní učitelce. A také mladým lidem, že se nám tak ochotně a otevřeně svěřili. Navíc nám pomohla získat kontakt na představitele té nejstarší generace, pana Vladimíra Poláčka, který dnes už v Kopidlně nebydlí, ale žije v rodině svého syna v Milovicích. I jeho příběh stojí za přečtení. (osu)

Vítek Dyčenko

Na Ukrajině jsem prožil necelé 4 roky svého života a moc si toho na toto své rané období nepamatuji. Snad jenom to, že jsme tam měli sousedy a oni měli dva kluky, se kterými jsme si hráli. Ale v kontaktu už s nimi nejsem.

Pamatuji si na den, když jsme odjížděli velkým autobusem z Ukrajiny do Čech. Dnes můžu říci, že tenkrát jsem ani pořádně nevěděl, kam a proč jedeme. Než jsme se nastěhovali do našeho nového bytu, tak jsme s maminkou, babičkou, dědečkem a bráchou bydleli v jednom krásném domě v jižních Čechách. Pro mne to byla tenkrát velká zábava. Jezdili jsme na výlety a pořádně jsme si u té chaty užívali zábavy.

Když jsme se nastěhovali do Kopidlna, tak jsem začal chodit nejdříve do mateřské školy. Rád vzpomínám na paní ředitelku Zápotockou a vychovatelku Verunku. Na základní škole v Kopidlně jsem se cítil dobře. Bylo nás ve třídě více mého věku, kteří se se mnou přistěhovali, a proto jsem se necítil sám. Všichni jsme si vzájemně pomáhali a překonávali jazykovou bariéru. Postupně jsem se seznámil s dalšími místními dětmi, a tak se stalo, že jsme nakonec měli spoustu kamarádů a dodnes jsme v kontaktu.

V dětství jsem chtěl být jako moje maminka učitelem. Ale to se mi zatím nepodařilo. Vystudoval jsem strojní průmyslovku v Jičíně, obor automatizace. Když jsem ještě chodil na základní školu, tak jsem jezdil s maminkou na Ukrajinu. Máme tam své příbuzné. Ukrajinskému jazyku trochu rozumím, ale slovně ho dobře neovládám. Vrátit se na Ukrajinu bych nechtěl, jelikož jsem toho v té zemi moc neprožil. Mým domovem je pro mne

Česká republika. Zde jsem vyrůstal, studoval a poznával mnoho zajímavých lidí, kteří pro mne hodně znamenají. Proto se dnes cítím být občanem České republiky.

Ruslan Dyčenko

Už bratr ve své vzpomínce zmínil, že když jsme ještě bydleli na Ukrajině, tak nám bylo ještě málo roků. Nejvíce si pamatuji, jak jsme si hráli se chlapcem od sousedů, Jaroslavem. V kontaktu s ním už ale nejsem.

Ale pořád mám ještě v pamětech ten den, když jsme museli jít ke kulturnímu domu, kde na nás čekal autobus a kamiony, který nás měly odvézt do Čech. Maminka nám s bráchou tehdy na cestu koupila nové tenisky a já jsem si v nich dlouhou cestou odřel patu. Mozol byl velký a krvavý. S ním jsem pak po příjezdu do Čech jezdil na pohotovost k lékaři. Pan doktor mi dával ke zmírnění bolesti vždy nějakou „pozornost“.

Také si pamatuji, jak nás babička vodila v Kopidlně do školky a jedna paní pokaždé babičce říkala: „to jsou ale krásné děti“. A vždycky nás pohladila po tvářích. V kopidlenské školce se mi moc líbilo a rád na ni vzpomínám. Byli jsme tu přijati dobře a od ostatních dětí ani dospělých jsme necítili žádné nepřátelství. V pamětech mi navždy zůstane i můj první den, když jsem šel do první třídy. Maminka nás oblékla do obleku a každý jsme nesli květinu pro paní učitelku.

Rád vzpomínám na své třídní učitele na kopidlenské základní škole, paní učitelku Janu Novákovou a Jaroslavu Suchoradskou. Rád bych tímto poděkoval za všechny své volyňské vrstevníky

učitelům, kteří nás na škole přijali jako ostatní místní české děti.

Když jsem byl malý, tak jsme chtěli být právníkem. Ale dnes nakonec vykonávám úplně jinou profesi, která mě však baví. Ukrajinsky rozumím sice jen částečně, ale na Ukrajinu bych se jel rád podívat a snad bych se tam domluvil. Žít bych tam ale nechtěl. Dnes je to pro mne docela cizí stát. Zde v Česku jsem prožil skoro celé dětství a našel jsem si tu spoustu svých dobrých přátel. Zkrátka, zde začal můj nový život a zde se cítím být doma.

Tatána Kostučenková

Život na Ukrajině si už vůbec nepamatuji. Vždyť když jsme se stěhovali do Čech, tak mně byl teprve jeden rok. Ale mám pocit, že pro mne to tady bylo lehčí než pro starší přesídlené. Já jsem tu vyrůstala od malička, a tak jsem žádnou jazykovou bariéru nemusela překonávat.

Ve škole v Kopidlně se mně líbilo, měla jsem a mám tam spoustu kamarádů a ráda na školní léta vzpomínám. Na střední škole už to tak nebylo. Moje jméno a příjmení až příliš okatě ukazovaly na to, že nejsem tak docela zdejší. A byli na mne zvědaví, co dokážu a jak se v různých situacích zachovám.

Jako malá jsem chtěla být učitelkou, ale mé očekávání se nenaplnilo. Momentálně studuji vysokou školu, obor slavistika a historie. Dobře rozumím a domluvím se běžně rusky. Na Ukrajinu jezdíme často za babičkou. Jednou bych chtěla bydlet na Ukrajině, nejraději v Kyjevě. Nemyslím si však, že by to bylo trvale. Nyní mám české občanství, ale cítím se být více Ukrajinkou a nijak se za to se nestydím.

Irina Nazarenková-Kostučenková

Když mně bylo 6 let, tak jsme se stěhovali do Čech. V pamětech mi zůstal den odjezdu. To když jsme nastupovali do autobusu a loučili se s kamarády a příbuznými. Na Ukrajině jsem měla kamarádku Ludmilu. Byla sice staršího věku, ale velmi jsme si rozuměly. Ona, tím že byla starší, na mne často dohlížela. Doposud jsme spolu v kontaktu.

Když jsme přijeli do České republiky, tak jsme nějaký čas pobývali v karanténě, v jižních Čechách. Z té doby se mi vybavuje jenom velká houpačka, na které jsem se celé dny houpala.

Na kopidlenskou školu si již pamatuji více. Bylo

pokračování ze strany 24

nás ve třídě více z Ukrajiny, a proto jsem se tam cítila dobře a neviděla žádné rozdíly proti ostatním spolužákům. Spolužačka Ivetta Velichovská byla první, která mne ve škole oslovila a začala se mnou kamarádit. V páté třídě se odstěhovala a já mám dodnes od ní schované obrázky, které mi malovala. A jsem s ní stále v kontaktu.

Touto cestou bych dnes chtěla poděkovat paní učitelce Janě Pánkové (Komárkové) za to, jak nás ve třídě stmelila jako kolektiv a byla na nás moc hodná. A my jsme ji za to měli velmi rádi. Na paní učitelku pořád a ráda vzpomínám.

Na střední škole už to bylo jinak. Tam jsem často pocítovala rozdíly mezi mnou a ostatními studenty. Bylo mi často při různých příležitostech předhazováno, že český jazyk je pro mne příliš složitý a lepší známku jak dobrou mít nikdy na vysvědčení nebudu.

Nestydím se za to, že jsem z Ukrajiny. Jezdím tam často za babičkou, líbí se mi tamní kultura a životní styl. Ukrajinský rozumím a také se dobře domluví. Jsem už vdaná a manžela mám také Volynáka. Brzy spolu čekáme rodinu. Občanství české sice mám, ale Českou se být necítím. Něco mi zde k takovému pocitu stále schází.

**Diana
Dmitrenková**

Když jsme se stěhovali do České republiky, byly mi teprve tři roky. Z života na Ukrajině si už pamatuji moc málo. Vzpomínám si na babiččin záhon malin, kam jsem ráda chodila mlsat. Maliny mám moc ráda.

Když jsme se nastěhovali do Kopidlna, tak jsem kamarádila s Marinou, Taťanou a Irenou. Kamarádství nám vydrželo až dodnes. Ve škole v Kopidlně se mi líbilo. Také proto, že nás Volynáků bylo ve třídě hodně. Vzpomínám na pátou třídu, když mi jeden spolužák řekl: „Rusačka“. Marina mne bránila a ve třídě mu nafackovala tak, že si chlapeček až rozbil brýle.

Vážím si toho, že si dodnes mezi sebou pomáháme a stojíme při sobě.

Když jsem byla malá, tak jsem si přála být právnickou. Ale to mi nevyšlo. Vystudovala jsem Univerzitu v Pardubicích. Teď pracuji ve správě sociálního zabezpečení v Nymburce. Na Ukrajinu občas jezdíme za babičkou. Ale bydlet bych tam už trvale nechtěla. Ukrajinský rozumím a také částečně i mluvím.

Stěhování do Čech jsem na Ukrajině ztratila kontakty s příbuznými, ale zde v České republice jsem zase získala nové. Tady jsem navíc získala vzdělání a nový domov. Dnes se cítím být občanem České republiky.

Vítek Kulhánek

Do České republiky jsme odjžděli v den mých šestých narozenin, které jsme slavili po cestě, tedy v autobuse.

Na Ukrajině jsme nejdříve bydleli ve městě Lugansk, ale před odjezdem jsme už bydleli v Mali-

novce. V Lugansku jsem se kamarádil s Alexandrem a Aljošou. S nimi už žádném kontaktu nejsem. V Malinovce jsem kamarádil s dětmi, co pak se se mnou stěhovaly do Čech.

Když jsme sem přijeli, tak jsme nejprve byli v karanténě v jižních Čechách. Pamatuji si na různé hry, které jsme tam hrávali. Vybavuji si kamarádku Marinu, protože ona byla jediná z holek, která s námi tu karanténu sdílela.

Ve škole v Kopidlně jsem se přátelil s dětmi, co přijely z Ukrajiny s námi, a proto jsem se tu necítil být sám.

Od dětství jsem chtěl být fotbalistou. Když jsme přijeli do Kopidlna, začal jsem chodit hrát fotbal a reprezentoval Kopidlnu za družstvo žáků. Z té doby si pamatuji, jak na mne oblékli dres, ve kterém jsem se doslova celý schoval. Kraťasy byly jako tříčtvrteční kalhoty. Přesto jsem to postupně zvládl a dorostl jsem i do tohoto svého dresu. Jsem pyšný na to, že jsem se postupně dostal až na vrcholovou úroveň českého fotbalu a mohl si zahrát v extra ligové dorostenecké soutěži za Mladou Boleslav. Tím se mi částečně naplnil můj dětský sen.

Vystudoval jsem odborné učiliště s maturitou, obor mechanik strojů a zařízení ve sportovní třídě v Mladé Boleslavi. Teď pracuji jako vedoucí kontroly ve firmě zabývající se výrobou tramvajových křižovatek v Praze. Problém s Čechy jsem neměl a nemám. Ale byla místa, kde mi říkali „Ukrajinec“. Bylo to většinou tehdy, když jsem dokázal být v něčem lepší. A bylo to třeba ve fotbalovém utkání „Volynáci x Češi“. To je asi tím, že jsme se tu nenarodili a přišli odtud, tak nejsme méněcenní, za jaké nás občas považují.

Na Ukrajinu se vracím rád. Mám tam příbuzné a tamní lidé na mne působí přátelsky a cítím, že jsou ke mně vstřícní. Mluví mi rusky lépe než ukrajinsky. Využil jsem možnost pobývat na Ukrajině prostřednictvím své firmy. Můj sen je, aby do budoucna se naše firma zviditelňovala i na východě a já měl možnost ji tam zastupovat. I když bydlím v Čechách, tak myšlenkami jsem často na Ukrajině. Mám sice české občanství, ale plnohodnotným Čechem se necítím být.

Igor Kulhánek

Pamatuji si den, když jsme nastupovali do autobusu a spousta lidí se s námi loučila. Na Ukrajině jsem kamarádil se svým bratrancem Vadimem a doposud jsme v kontaktu. Když jsme přijeli do České republiky, tak jsme byli v karanténě v jižních Čechách a já si vybavuji hry, které jsem si hrával s Vítkem Kulhánkem. S dvojčaty Dyčenkovi jsem se skamarádil až ve škole. Chodili jsme do jedné třídy.

Když jsme byli malí, tak jsme na hřišti často hrávali fotbal Česko-Ukrajina. Vzpomínám si, že v kopidlenské škole nám některé děti nadávaly

„Rusáci“. S odstupem let mohu říct, že ti, co nám nadávali, byli určité pod vlivem dospělých. Slyšeli to doma a pak se tak vyjadřovali i sami před námi.

V dětství jsem chtěl být fotbalistou a to se mi splnilo, protože fotbal stále hraji. Na Ukrajinu bych se už nevrátil. Mám tam babičku s dědou a další příbuzné. Moc se mi po nich stýská. Ukrajinský stále mluvím a rozumím. Ale jsem a budu občanem České republiky. S výjimkou, když na nějakém sportovním mistrovství hrají Češi s Ukrajinci. Tak to fandím Ukrajině.

Saša Kulhánek

Bylo mně 7 let, když jsme se stěhovali do Čech. Pamatuji si na to, jak rodiče skládali své věci do kamionu. Byla tam spousta beden. Táta musel všechno pořádně rozmontovat a uložit. Bydleli jsme u kulturního domu, a proto si pamatuji odjezdy do Čech. Byla u toho spousta příbuzných, k tomu pláč lidí.

Když jsme byli v karanténě, tak si vybavuji různé zábavné akce pro děti, výlety, a hlavně bonbony lentičky. Viděl jsem tak barevné kulaté bonbony poprvé a dosud je nejedl. Když jsme poprvé přijeli do Kopidlna, tak si vybavuji, že mne v bytě zaujal telefon. Myslel jsem si, že si jím budeme telefonovat s kamarády. Rodiče mně vysvětlili, že telefon je doma pro jiné účely.

Do kopidlenské školy jsem chodil rád a žádné problémy tam nebyly. Vzpomínám na paní učitelku Komárkovou, která nás učila na 1. stupni. Všechny děti dokázala stmelit dohromady a dobře spřátelit. Jsem jí za to moc vděčný. Na střední škole v Mladé Boleslavi se občas vyskytly problémy, na internátě, kde jsem bydlel, mne někteří spolužáci brali jako cizince.

Ukrajinský rozumím a také mluvím. Ale vrátit se a bydlet na Ukrajině bych už nechtěl. Mám občanství ČR, ale Čechem se tak docela necítím. Když jedu na Ukrajinu za babičkou a dědou a přejedu ukrajinské hranice, tak mám pocit, že jsem opravdu doma. V Čechách jsem získal nový domov, vzdělání a nové kamarády. A to je pro mne velmi důležité.

Na snímku z konce 90. let je družstvo mladších žáků, které vyhrálo krajský přebor základních škol v šachu. Zleva Igor Kulhánek, Ruslan Dyčenko, jejich český kamarád Láda Komárek z Kopidlna, vedle něj Vítek Kulhánek a nakonec Vítek Dyčenko.

Plukovník Vladimír Poláček: Z mého života...

Letos vzpomínáme dvacáté výročí našeho příchodu z Ukrajiny do České republiky. Pro nás starší bylo těžké rozloučit se s rodným krajem, kde jsem se narodil a prožil roky svého života. Ale nic se nedalo dělat. Odejít chtěly moje děti i s rodinami, takže pro mne nebyla jiná volba než odejít s nimi. Necítili jsme, že se stěhujeme do cizí země. Jenom se vracíme tam, kde žili kdysi naši čeští předci.

Můj život byl celkově hodně těžký. Narodil jsem se 28. června 1925, jako jedno ze sedmi dětí. Bylo nás šest chlapců a jedna sestra. V době celosvětové krize v letech 1932 a 1933 se žilo na Ukrajině těžko, byl tu hladomor. Ke všemu přišla velká neúroda, a to vše v složitém období kolektivizace zemědělství. Naše velká rodina pracovala v kolchozu, kde se ještě pracovalo bez jakékoliv techniky. Jedinými pomocníky byli koně, krávy a voly. Od svých rodičů vím, že v té době žilo v Malinově jen asi 65 rodin, většinou německých. Ty se později odstěhovaly někam do Povolží a my přišli pracovat na jejich místo. Přestěhovali jsme se z bývalého Bazarského rajonu. Ta vesnice se jmenovala Borty a měla tenkrát asi 5 domků. Bylo to blízko Muželičky a dnes už tam nic není, obec zanikla.

Přišla 2. světová válka, u nás se jí říkalo velká vlastenecká válka. Vstoupil jsem

do československé armády a zúčastnil jsem se bojů. Byl jsem přidělen k pátému dělostřeleckému pluku, ve funkci mířiče. Bojovali jsme proti Němcům a postupně jsme osvobozovali Sovětský svaz a pak pokračovali v boji na území bývalého Československa. Prošel jsem těžkými boji na Dukle a osobně pomáhal osvobodit od fašistů zemi svých předků. Válku jsem skončil účastí při osvobození Prahy 9. května 1945. Za podíl na vítězství nad okupanty jsem byl několikrát vyznamenán sovětskými i československými

vyznamenáními. Po létech jsem se znovu vrátil do Čech na počátku 90. let minulého století, v souvislosti s tragickými událostmi spojenými s havárií elektrárny v Černobylu.

Pokud vím, tak moji předci kdysi žili v oblasti Letohradu, ve východních Čechách. Dnes už tam ale žádní příbuzní nežijí. Návrat nás volyňských Čechů zpět do vlasti předků byl organizovaný. Pomáhala nám komise, která se postarala o dokumenty potřebné k přestěhování do České republiky.

Naše přijetí v Kopidlně před 20 léty bylo moc laskavé. Byli jsme šťastni, že je konec naší dlouhé cesty od Kyjeva do Kopidlna. Byli jsme sice hodně unaveni, přesto šťastni, že už jsme konečně v místě svého nového domova. Tehdy nás uvítal kopidlenský starosta, se kterým jsme si připsali na zdraví. Pak nás tu pohostili a já vzpomínám na místní kuchaře, kteří nám všem připravili dobrý oběd. Byl to krásný začátek našeho života v novém domově. V Kopidlně jsme se cítili jako mezi svými známými a blízkými.

Vladimír Poláček

Celá rodina Poláčková v roce 1957. Pan Vladimír Poláček je v druhé řadě shora zleva druhý, před ním jeho žena Anežka s dcerou Aninkou.

Pan Poláček v době, kdy osvobozoval Prahu, za což dostal zvláštní vyznamenání.

„ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕ ПРАГИ“

9 МАЯ 1945 г.

А № 364842

УДОСТОВЕРЕНИЕ

ЗА УЧАСТИЕ В ГЕРОИЧЕСКОМ ШТУРМЕ И ОСВОБОЖДЕНИИ ПРАГИ

М.П. Сергеев
Владимир Францевич
УКАЗОМ ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР от 9 июня 1945 года НАГРАЖДЕН МЕДАЛЬЮ

„ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕ ПРАГИ“

ОТ ИМЕНИ ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР МЕДАЛЬ ВРУЧЕНА

1945 г.

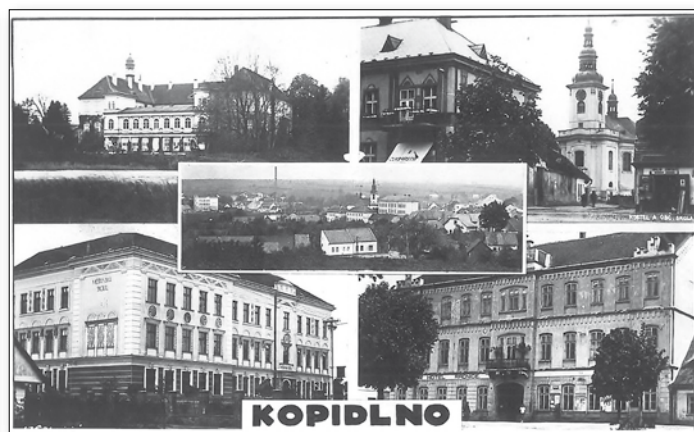
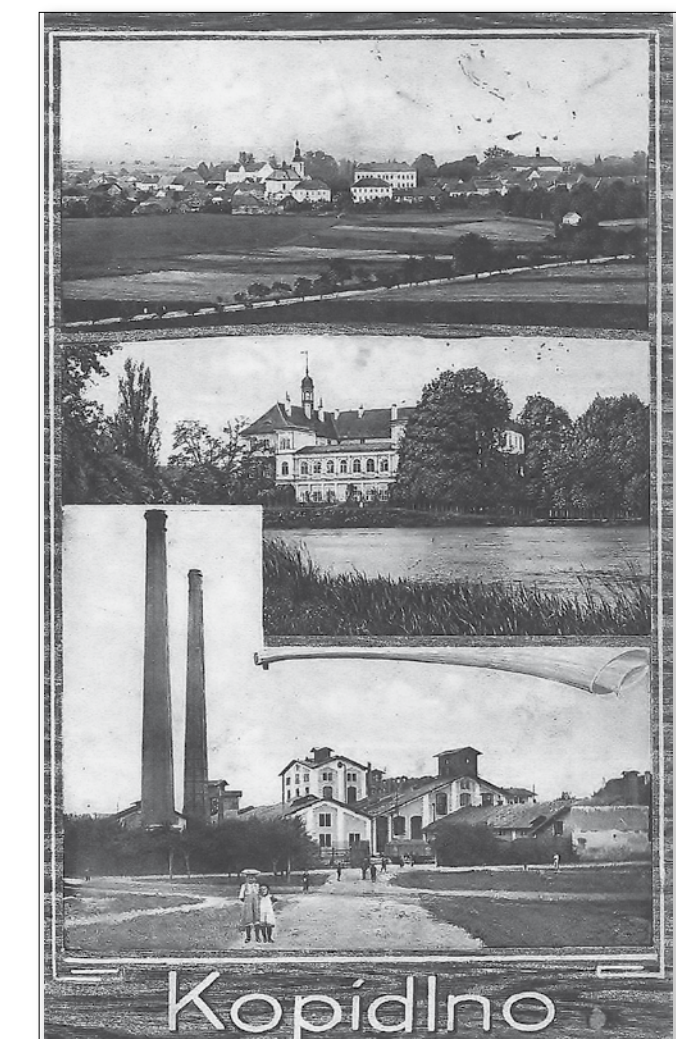
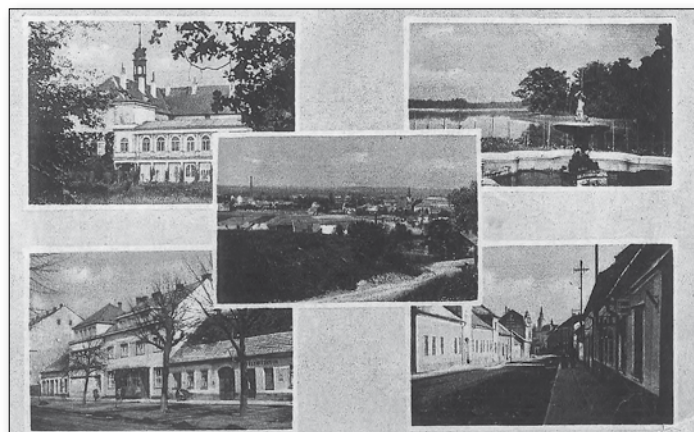
М.П. [подпись]

М.П. [подпись]

Staré pohlednice Kopidlno

V loňském říjnovém čísle Kopidlenských listů zveřejnil p. ing. Karel Turek zajímavý text a v něm dvě dobové pohlednice Kopidlno, které mu poslalo muzeum v Pardubicích. Jako reakci na jeho příspěvek nám zapůjčil rodinné album pohlednic starého Kopidlno p. Alois Machačny. Všechny jsou z přelomu minulého století a určitě jde o unikátní soubor. S jeho dovolením jsme provedli menší výběr, který vám nabízíme k prohlédnutí. Současně s výzvou k těm z vás, kteří mají doma podobné unikáty. Přineste je do knihovny nebo na městský úřad k okopírování do našeho redakčního archivu. Mohou se objevit i v připravované knize o Kopidlnu k výročí města, které bude v příštím roce.

(osu)

Kopidlno: město, nebo městečko?

V souvislosti s připravovanou publikací o Kopidlně byli účastníci na dubnové schůzce s jejím editorem panem Janem Řehounkem představiteli okresního archivu v Jičíně upozorněni, že v archivu nebyl nalezen dokument, který by potvrzoval, že město Kopidlno dostalo status města právě roku 1514. Pátrali jsme v historii a hledali vysvětlení, které čtenářům předkládáme.

Při stanovení roku výročí 500 let Kopidlna vedení města vycházelo z údaje v publikaci Velká encyklopedie měst a obcí ČR od Josefa Augustina, vydané nakladatelstvím ARBOT v roce 2001 v Sokolově, kde se doslova píše:

V roce 1514 získalo Kopidlno od krále Vladislava II. statut města a v roce 1523 mu král Ludvík udělil městský znak.

O udělení statusu města k danému u roku však skutečně neexistují žádné věrohodné doklady. V této souvislosti se vždy píše pouze o udělení privilegia městečku Kopidlno pořádat ročně dva výroční trhy a týden před a po jejich konání vybírat clo na opravu cest.¹⁾ Ve všech dokumentech se užívá název *městečko*, později pozměněné na adekvátní pojem *městys*.

Přesto jsme v archiváliích města našli dva dokumenty, kde se hovoří o povýšení městečka Kopidlna na město. Prvý je uložen v bání kostela v Kopidlně a jeho opis máme k dispozici. Při opravě kostela v roce 1977 byl obsah báně otevřen a v přiložené listině se

Kopidlenské náměstí v 70. letech 20. století.

nachází záznam městského písaře Františka Vavrouše:

Nejprve Vám v povědomost dávám – že naše město v dřívějších Stoletích – městys – na počátku tohoto 19. století městečkem a nyní od roku 1853 od Vysokého Místodržitelství v Praze za město prohlášeno jest.

Kromě opisu textu, který nám dal k dispozici pan Miroslav Vysrčil a který zveřejňujeme jinde, se nám zatím nepodařilo najít o této události bližší informace. Ve IV. díle městské kroniky Kopidlna z roku 1977 však lze najít tento záznam:

V tomto roce (1977) byla provedena generální oprava kostela sv. Jakuba v Kopidlně... Při opravách 32m vysoké věže byla otevřena bání a vyjmuta schránka s dokumenty uloženými před 50 lety do bání. Pro městské muzeum byly pořízeny fotokopie 4 listin a starých peněz nalezených ve schránce. Po doplnění novým zápisem byly všechny dokumenty opět uloženy do cínové schránky, zaletovány a vloženy zpět do bání velké věže.²⁾

Dále vyhledal v archivu p. J. Řehounek další doklad, tentokrát z 23. dubna 1918, kde je k této záležitosti zapsáno:

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenstvo ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 21. března 1918 městys Kopidlno nejmilostivěji povýšiti na město. O tom dávám k výnosu c. k. ministerstva vnitra ze dne 27. března 1918 čís. 18.382/1917 věděti a připomínám, že městskému zastupitelstvu stojí volno ohledně osvědčení tohoto Nejvyššího skutku milosti o vyhotovení Nejvyššího Diplomu zakročiti.

Zatím poslední slavnost udělení statusu města Kopidlnu se konala 1. června 1998. Jak je uvedeno na webu města: „Na základě rozhodnutí předsedy Poslanecké sněmovny

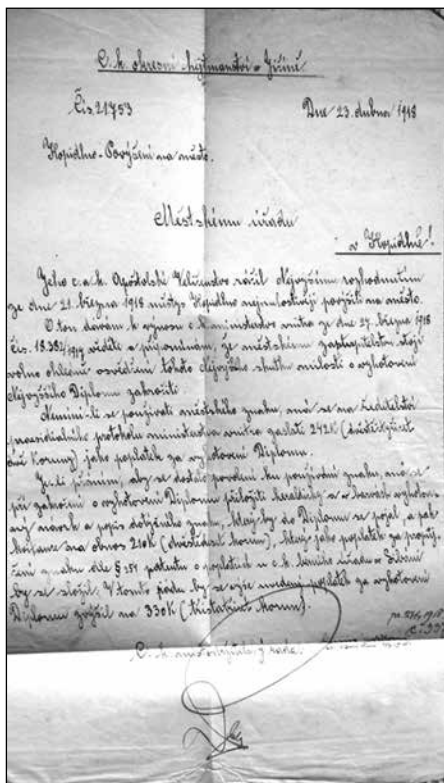
Parlamentu ČR byla obec Kopidlno prohlášena městem. K této příležitosti byly v Kopidlně uspořádány velké oslavy, které se konaly od 11. do 13. září 1998 a jejich součástí byl také ohňostroj nad Zámeckým rybníkem.“³⁾

Jak vysvětlit tolik proměn a různých prohlášení, které Kopidlno stavěly a časem zase zbavovaly jeho postavení a privilegii? Vysvětlení je jediné. Tak jak se měnila politická situace v naší zemi, jak se měnilo její státoprávní uspořádání, tak s tím se proměňovaly i formy místní správy a tituly k názvu města přidělované. Jedno jediné je však nade všechno jisté. V současné době není Kopidlno obcí ani městečkem, dokonce ani městys. Kopidlno je zcela oficiálně městem. A snahy o získání takového statusu oslaví příští rok, v roce 2014, rovných 500 let. A k tomu se budou vázat připravované oslavy, ale i sborník z jeho historie. Rádi si k této zajímavé události přečteme i vaše názory, možná i další dokumenty, které nám předložíte nebo doporučíte. Diskutovat můžete třeba hned na naší facebookové stránce s adresou www.facebook.com/KopidlenskeListy. (osu)

1) O výročních trzích v Kopidlně i zmíněném udělení privilegia králem Vladislavem Jagellonským psal ve svém článku Výroční trhy v Kopidlně PhDr. Karel Štefek v KL č. 2/2012.

2) Pamětní kniha města Kopidlna, díl IV., 1974–1982, s. 138; Státní okresní archiv Jičín, fond Městský národní výbor Kopidlno, kniha č. 219, inv. č. 219.

3) Město Kopidlno – od počátků do současnosti, zveřejněno 13. 8. 2009 na adrese webových stránek města: <http://www.kopidlno.cz/mesto-kopidlno-od-pocatku-do-soucasnosti/d-127125/p1=2038>

Listina o povýšení Kopidlna na město z 23. 4. 1918.

Pochválen buď, Pán Ježíš Kristus! Až na věky, Amen!

Rozmilý občane!

Poněvadž se nám ta příležitost nahodila, kterou málo kdo - krom nešťastných pádů - dočká, že se v roce 1855 hlavní oprava našeho chrámu Páně stala, při které příležitosti i báň nad věží dolů vzata byla, a tato opět dne 7. srpna 1855 po vykonání slavných službách Božích u vznešené přítomnosti Jeho Vys. Hraběcí Excellence Nejmilostivějšího Pána, pana Františka hraběte ze Šliků, c. k. jenerála a záslužného Rytíře mnoha vysokých řádů a vznešeného Patrona našeho chrámu Páně, jeho Vznešené Hraběcí Choti, jakožto naší bývalé, vždy Milostivé Vrchnosti a celého Vysokého Hraběcího domu, též i více Vznešených pánů a Úředníků též u příležitosti níže podepsaných Pánů Úředníků a velkého počtu občanů u velké Slávy, na její předešlé místo na vršek věže se posadila - za tou příčinou jsme užili jsme té příležitosti, Vám všem, našim milým Potomkům, běh času nynějšího Století, které se v našem městě, tak jako i naší milé vlasti České sběhly - k Vašemu snad potěšení dle naší možnosti tuto v krátkosti seznámit.

Nejprve Vám v povědomost dávám - že naše město v dřívějších Stoletích - městys - na počátku tohoto 19. století městečkem a nyní od roku 1853 od Vysokého Místodržitelství v Praze za město prohlášeno jest.

Naše město bylo skrze více vypuklých ohňů tuze nešťastné. Zde v roce 1817 16 čísel a stodol v noci ze dne 22. na 23. října vyhořelo, které domy opět prostředkem velké pomoci naší nadepsané Milostivé Vrchnosti opět postavili, v roce 1829, dne 7. července o 11. hodině v poledně opět oheň vzniknul, který 53 domů, Vrchnostenské stodoly a maštele pohltil, takže celý rynek a polovina Vráčovské ulice popelem leželo, později ještě mnoho malých ohňů vypuklo.

Za našich časů byl v našem městě živ jeden, od nás velice milovaný, na zásluhách bohatý a téměř sta mil rozhlášený v obzvláštní cti - náš duchovní Pastýř Pán - František Aloisius Vacek, rodem z Gablonce, dříve jako kaplan, pak co farář, dále i děkan, biskupský notář a konečně vikář Kopidlenský, jehož nám ukrutná smrt, po paděsátiletém téměř s námi ctného přebývání z naší náruči dne 5. března 1854 vyrvala. Právě den po jeho úmrtí obdržel od císaře Jeho Veličenstva Františka Josefa rytířský záslužný kříž Františka Josefa řádu s titulem císař. král. Dvorní kaplan. Anžto smrt těžce neseme a jeho prach, tak dlouho, pokud živi budeme ještě v zemi ctíme a ctít budeme i neumírající památku po sobě zanechal, že skrze jeho přičinění se Kopidlenský Vikariát ustanovil a to že každou sobotu v našem chrámu Páně požehnání máme, dále obnovil slavnost Božího Hrobu v Drahorazi, která okolo sta roků zapomenuta byla, tak

jako více jiných zásluh, které zde vypsány nejsou.

Tolik co naše městské i Vrchnostenské knihy svědčí, byl vždy v Kopidlně úřad, jak politický, tak soudní i v městském úřadě právo hrdelní tyto první Úřadové byli při konci měsíce Úřadové obrželi.

Od roku 1823 obzvlášť v roce 1847 bylo pod naší Rakouskou korunou tam mnoho stříbrných peněz, že mnohý, jenž peníze po poště poslat potřeboval, tuze mnoho se nachodil a naprosil, než jemu někdo za stříbro, papírové peníze proměnil.

V roce 1848 stalo se valné pohoršení, nejen pod naší korunou, nýbrž i ve všech vůkolních mocnářstvích, za panování jeho Majest. císaře a krále Ferdinanda. Tento Vznešený Mocnář za tou příčinou korunu postoupil nynějšímu císaři Pánu Františku Josefovi. Skrze takové strašné pobouření se stříbro ze země zmizelo tak prudce, že ani měděné peníze k dostání nebyly, takže občané nuceni byli zlatky na 4 čtvrtky roztrhávat, aby jejich potřebné věci sobě zaopatřiti mohli. V tom čase mnoho obchodníků sobě papírové známky natisknouti nechali a s těmiž se handlovalo, ty známky byly od 3 do 20 krejcarů a říkalo se jim - murky - také vycházely z města Liberce neb Reichenberku, dřevěné krejcare, groše a šestáčky, za které se tak jako za jiné dobré peníze všechno koupilo.

V roce 1850 vypukla v Kopidlně strašná nemoc - tak zvaná cholera - která mnoho občanů ze světa vyhladila, i mnoho domů načisto vyprázdnila, tak

že se každý štilil okolo téžež domu jít, v kterém na choleru nemocný ležel.

V roce 1852 počala se stavět městská škola kopidlenská na náklady školního fondu, která vedle domu farního stojí. Tato škola a před ní Stodola stavěla se správou Pána Purkmistra Jana Blechy a více měšťanů, která stavba se roku 1854 šťastně dokonala.

Roku 1854 stala se velká oprava zlacení oltářů v chrámu Páně a Kazatelny z příspěvku dobrodinců.

Též v povědomost vám uvádíme, že sousedstvo města Kopidlna dle Vysokého Ustanovení, muselo Milostivé Vrchnosti které, ke Kopidlenskému dvoru patří včas žní sklídit, totéž vozimní osení požit, svázat a zmandelovat, jaří svázat, zmandelovat a pohrabat, za to však opět od Vrchnosti obilí a peníze od svázání dostávali - z této poddanosti muselo se měšťanstvo v roce 1849 vykoupit a takovou výkupní částku do c. k. berniční kasy ve 20 letech složit a tím způsobem celá poddanost zmizela.

V roce 1847 stala se Kopidlenská měšťanská škola od jeho Excellence Nejdůstojnějšího Pána, pana Karla Boromea Hanla, biskupa Králové-

hradeckého - Vzornou školou - první učitel této Vzorné školy Kopidlenské - byl a je až dosaváde - Pán František Hilmar - rodem z Nové Paky, spolu i zvolený výbor měšťanský. Tento záslužný učitel vzorný byl prvním učitelem po vystavění této první Školy.

Zprvu jsme Vám v známost uvedli, že musely se peníze trhat, na památku, a pro Vaše přesvědčení vkládá sem G. Františka, dcera pána Jana Blechy a nynějšího Purkmistra v Kopidlně, tři kusy peněz - totiž jednu 1 od Jednušky, která se za 15 krejcarů stříbra udala, jeden šesták nyní slepený, pak jednu půli desetníku přetřhnutý, který se všude za 5 krejc. stříbra udal.

Pisatel těchto řádků František Vavrouš, nynější písař městský, klade Vám sem na památku jednu známku, totiž privátní peníz, který jeden občan z Varnsdorfu jménem Karel Egert sobě vytisknouti nechal a ta 3 krejcare stříbra se všude udal - a to proto Vám sem pro věčnou památku klademe, abyste úplně věřili, že všechno co je zde poznaménáno - svatá pravda jest!

A tak jak jsem ve jménu Pána Ježíše psáti začal, tak opět ve jménu Nejsvětější Trojice Božské, Boha otce, Syna i Ducha svatého dokonávám a v její Nejsvětější ochranu Vás všechny poručím - Amen.

Stalo se v městě Kopidlně dne 7. srpna 1855.

Za řízení Purkmistrovského a níže podepsaných p. Radních a p. Výborů.

Jan Blecha, purkmistr

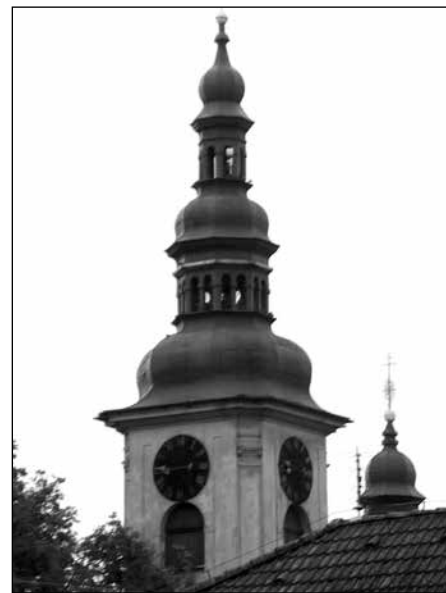
Vlastnoruční (nečitelné) podpisy šesti výborů, Vlastnoruční podpis Františka Hilmara, vzorného učitele na farní škole v Kopidlně (výbor) a podpis František Vavrouš, městský písař

Otisk razítka s textem:

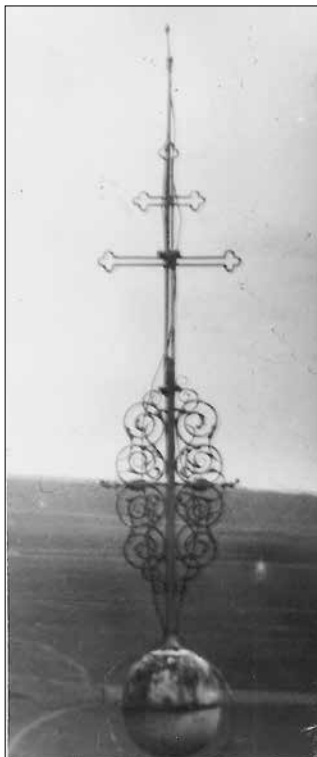
„Siegel des Stadchen Kopidlna“

A znak města Kopidlna.

Vedle otisku razítka je červená pečeť.

Místo uložení dokumentu dnes.

Detail kostelní věže.

Truchlivá píseň o zavražděném revírníku na panství kopidlenském

Mezi mnoha kramářskými písněmi, které tvořily komerčně důležitou součást produkce známého jičínského knihtiskařského a nakladatelského podniku Františka Jana Kastránka (1790–1872)¹⁾, se jedna zajímavá vztahuje ke smutné události na šlikovském kopidlenském panství. Je to „Truchlivá píseň o zavražděném revírníku na panství kopidlenském“, složená kopidlenským krejčím Františkem Zachem.

Kramářské písně patří do žánrového okruhu pololidové literatury, která byla určena k prodeji na trzích a církevních slavnostech. Lákala již svým aktuálním obsahem. Zpracovávala světskou i náboženskou tematiku. Někdy, třeba v době válek, měly tyto písně agitační charakter. Oblíbenými náměty byly často zločiny, zázraky, pověry, přírodní katastrofy, milostné a rodinné aféry. Všechny takové události byly podávány zdánlivě objektivním způsobem s četnými podrobnostmi. Jejich ztvárnění však vzrušovalo publikum dramatickou vypjatostí, vyzvedáním nejsenzačnějších a nejsentimentálnějších motivů. Charakteristické je rovněž vyústění příběhu ve značně stereotypní moralistické zhodnocení.

Jazyk kramářských písní vychází z barokní poetiky. Vyznačuje se mnohomluvností, kontrasty, naturalismy, řečnickými otázkami, užíváním zdrobnělin.

Tyto znaky se s různou intenzitou projevují i v „Truchlivé písni...“. Zesiluje je i otevřené přiznání laické povahy autorovy osobnosti. Skladatel o sobě uvádí, že je „učený“ (rozuměj: vyučený) krejčí a omlouvá případné nedostatky skladby tím, že není studovaným básníkem, ale je „sprostého“ (tj. prostého) smýšlení.

Píseň byla vytištěna lomeným písmem (švabachem), jež bývalo u těchto tisků obvyklé někdy až do druhé poloviny 19. století. Takto ji také reprodukovaly jičínské Muzejní noviny z prosince 1992.

Zde ji podle této reprodukce přepisujeme dnes užívaným typem písma (antikvou). V textu ponecháváme neopraveny i případné tiskové chyby předlohy.

PhDr. Karel Štefek

Truchlivá píseň o zavražděném revírníku na panství Kopidlenském.

Tisk F. J. Kastránek v Jičíně.

1. Světe nestálý! cos to učinil v nejlepším věku života zbavil, nepráls dél žiti světě popříti věrnou manželkou dvěma děti.

2. Círyl jméno mé, Býlý přijmení, hraběcí služební Šlikův revírník, v mém povolání věrně jsem sloužil tak ukrutnou smrt si vysloužil.

3. Ach jak mě plinuli, dnove a hodiny z věrnou manželkou mýma dítkami, co jsem pánem bil po vši trampotě neb jsem zkusil mnoho na světě.

4. Roku tisictým stojí osmistém šedesátém sedmým datum šestnáctým, ledna měsíce ve tři hodiny čtyrydset dva roky stářím mé.

5. Ten den srdce mé truchlivé bylo nevím nešťastný, co by mě bylo; jdu do Kopidlna bych se potěšil a svojí potřeby opatřil.

6. Spátky se vracím rychle pospíchám, po svém revíru; všechno prohledám všecky remízy též i zášipy, a všechna líčení na ptaky.

7. Nenadál ijsem se tak smrti náhlé, která čekala v této hodině ze světa musím, u Pši v lesiku skrz tebe jeden vražedniku.

8. Kročím k zášipu, pilně prohlížím zdaž by tam cizý lovec nesidlil, do srdce mého tu přišla rána křiknu Ježíš Josef Maria.

9. Věrný mládenec jak ránu slyšel, s velkou rychlostí ke mě běžel a tu mě našel celého v krvi a šaty na mě opálený.

10. Tak smrt ukrutná usta zavřela nemuž vyrazit do svého vraha, Bože odpust nám všem hříšným naše viny, až budem stát nad hvězdami.

11. Nyněkton se sešli hajný hlídači, a jinši lidi když to slyšeli hned jsou mě vzali domu odnesli a mnoho zármutku dělali.

12. V celém kvartýru smutné vzdýchání, od malých dítek a všech domácích manželka věrná pořad omdlévala, Bože kdo tvé smrti příčina.

13. Hned na druhý den komís přijela, a mě mrtvého hned otvírala, však nepozorovala, kdo to

učinil, kdo by takovým vrahem byl.

14. Na mářách ležím se všim se loučím co jest ve světě Bohu poroučím, všecky zvířátka hory i doly lesy byly potěšeni mi.

15. S Bohem manželko s Bohem mé dítky; přátelé též všecky známi s Bohem forstove s Bohem mládenci, s Bohem hajný hlídači všecky.

16. Ted' k mému pohřbu lidí se sešlo a mě mrtvého vyprovodilo, fořsti Loučenský též z doubravice a Šlikovských bylo nevíce,

17. Ted jsou mě vzali z domu odnesli a smutné marše jsou mě dělali, až do Kopidlna do chrámu Páně, tam zpívali smutně mizere²⁾.

18. Ted' zas mě vzali na hřbitov nesli a do mé krypty tam mě vložili, vale mě dali mě tam nechali a mě nešťastného zazdili,

19. A již spočívám v lunu věčnosti a očekávám Božských milosti mějte se dobře mé kamarádi, a na mě si často spoměli.

20. Kdo tuto píseň slyšeti bude, by mě odpustil, když chybu najde, neb nejsem básník študírování je to jenom sprostého smýšlení.

21. Složil písničku krejčí učený a v Chotšicích zrozen vychovaný jeden z nešťastných v Kopidlne žije, František Zach jeho jméno je.

Poznámky:

1) Kastránkovo působení se zdaleka neomezovalo pouze na vydávání dobově oblíbeného lidového čtení a drobných tisků, „užitkové“ literatury (kuchařská kniha, stoletý kalendář aj.). Od poloviny 20. let 19. století jeho nakladatelství (řízené od r. 1855 jeho synem) vydávalo původní práce i překlady profesorů jičínského gymnázia a dalších autorů epochy českého národního obrození. Kastránek patřil i mezi první vydavatele krajinských časopisů (např. Jičínského věstníku, Jičínského obzoru aj.) a též humoristického listu Rachejtle.

F. J. Kastránek se horlivě účastnil národního života. Byl členem vlasteneckého kroužku, vedeného profesorem jičínského gymnázia a spisovatelem F. Šírem, členem Maticе české a místní odbočky Lípy slovanské. V r. 1848 vstoupil se svými syny do národní gardy. Stal se členem obecního zastupitelstva a v l. 1850–1861 byl starostou Jičína.

2) Miserere – smiluj se. Začátek modlitby za zemřelé (Kniha žalmů, žalm 51).

Z historie kopidlenského fotbalu

Vznik Sportovního klubu Kopidlna

Město Kopidlna má slavné sportovní tradice. Na prvním místě je třeba vzpomenout hokej, který proslavil město v širokém okolí, a dodnes je vzpomínána tato éra jako nejvýznamnější kapitola jeho sportovní historie. V Kopidlenských listech jsme hokeji před časem věnovali celý seriál článků. Dalším sportem, kterým se Kopidlna může pyšnit, je kopaná. Díky panu Oldřichu Jandourkovi se podařilo objevit několik dokumentů, které věhlas místního fotbalu dokládají. Jistě se najde dost příznivců, kteří si je se zájmem přečtou.

V knize zápisů Sportovního klubu v Kopidlně se dočteme: „Ustavující schůze se konala 9. července 1920 v místnosti Šúdova (Gottwaldova) hostince v Kopidlně o 6. hodině večerní. Přítomno bylo 16 z 26 přihlášených členů. Přítomni byli pánové: TÁBORSKÝ Václav, ČERNÝ Josef, JODAS Alois, ŠAFLEK Josef, TŮMA František, GOTTWALD Oldřich, POLMAN Jaroslav, ŠKALOUD Jan, KUBÍN Vilém, OPATRŇÝ Bohumil, PODZIMEK J., TÁBORSKÝ Bedřich, HACHT František, DRÁBEK Antonín, PODZIMEK František, NAVRÁTIL František. Nedostavili se pánové: ŠTEFEK Karel, KOŠTÁK Josef, BENDA Josef, LEJSEK Jan, PROKEŠ Jan, FUCHS J., FUCHS Josef, KARDA Josef, SEKÁČ Josef. Předsedou spolku byl zvolen starosta zdejšího města František PÁSEK, jednatelem adjunkt cukrovaru Bohumil OPATRŇÝ, pokladníkem asistent cukrovaru Antonín DRÁBEK, místopředsedou Vilém KUBÍN, dva revizoři Josef PODZIMEK a Jan ŠKALOUD, hospodářským správcem Václav TÁBORSKÝ.

P. Frýda, tajemník zdejší obce, byl požádán, aby přijal funkci trenéra, což přijal. Obec kopidlenská byla požádána za propůjčení pozemku za novou školou k účelu činnosti spolku. Usnesením městské rady kopidlenské ze dne 16. 7. a potvrzením tohoto usnesení školní radou, již pozemek náležel, byl pozemek propůjčen klubu na rok 1920 bezplatně a má sloužit bezplatně zároveň za dětské hřiště.

O počátcích organizované kopané se rovněž dočteme v časopise Krásy Českého ráje z roku

Nejstarší dochovaná fotografie mužstva S. K. Kopidlna z roku 1923.

1936: „Již před válkou zastoupen byl fotbalový sport také v Kopidlně, kde našlo se dosti nadšenců, kteří tento sport provozovali pro svoji zábavu. Vřava válečná umlčela však i tu činnost sportovního kroužku a teprve po válce dochází z podnětu jednotlivých nadšenců k utvoření Sportovního klubu Kopidlna. Byli to opět jednotlivci = nadšenci, kteří hlavně po stránce finanční nejen udrželi klub pohromadě, ale hlavně propagací tohoto sportu, jak po stránce sportovní zábavné, tak i tělovýchovné, získávali jeho nové stoupence. Vzpomínáme také na léta poválečná, jaké rekordní návštěvy bylo dosaženo při jednom zápase S. K. Kopidlna s XI. vojenskou u příležitosti branného dne, kde ne méně než 2 tisíce diváků přihlíželo tomuto utkání a rekord tento snad ani v Kopidlně překonán nebude.“

Ustavující valná hromada se konala dne 21. srp-

na 1920 o 8. hodině večerní ve „sborovně Sokola“ v Radnici. Odstoupil dosavadní prozatímní správní výbor a zvolen byl nový výbor a byly schváleny navržené statuty.

Sestavy jednotlivých mužstev byly následující:

I. mužstvo:

Libáňský Eduard, Polman Karel, Podzimek Fr., Košťák Karel, Kubín Vojtěch, Vraštil, Šaflel st., Šaflel ml., Táborský Václav, Kazda, Míšek Ant., Černý Josef, Haniš st.

II. mužstvo:

Opatrný Boh., Kuhn, Tůma, Drábek Ant., Lejsek, Sekáč, Valenta, Táborský Karel, Podzimek Josef, Polman Jar. ml., Navrátil, Gottwald.

III. mužstvo

Jodas, Kubín, Prokeš, Štefek, Vacek, Pokorný, Fuchs, Hachl, Benda, Josef, Šabata, Maršálek, Slívko.

Starí páni:

Roubíček, Štastný, Frýda, Pásek, Lustig, Houser, Táborský Jan, Frkal, Kostka, Svoboda, Vorel, Endrys, Najman.

Byly stanoveny barvy pro dres, resp. košili – stanovena bílá s bílým volně splývajícím límcem, s modrou hvězdou na levé přední straně, v jejímž středu bude se nacházet písmeno K (Kopidlna), trenýrky – stanovena černá, punčochy – stanovena černá barva.

6. září 1920 se přihlašují za členy odboru klubu též ženy, které se hodlají věnovat „házené“.

První řádná valná hromada se konala 21. srpna 1921 v sále „Radnice“. Později bylo zřízeno hřiště sportovního klubu pod výtopnou železniční stanicí, mezi železniční tratí směrem na Nymburk a cukrovarskou dráhou, v blízkosti dnešní kotelny.

(osu)

Pokračování příště

Historická fotografie mužstva S. K. Kopidlna z roku 1929 před utkáním na hřišti v Ledcích.

Včelaři se opět vzdělávali v Židovicích

Vrchní školitel MUDr. Radek Hubač z Pardubic.

Devátý rok se počátkem června na návsi a v sokolovně v Židovicích scházejí včelaři na svém Okresním včelařském dni. Tradičně jim přeje počasí a letos se ani nechtělo věřit, že před pouhými několika dny byla náves, kde se setkání konalo, zatopena vodou z nečekané povodně z okolních polí.

Hostem setkání byl včelař-doktor MUDr. Radek Hubač z Pardubic, který v dopolední přednášce popsal včelí produkty a způsob, jak je získávat a správně zužitkovat. Odpoledne pak v roli lékaře zaujal výkladem o použití včelích produktů k léčebným účelům. Jeho zajímavé více než pětihodinové vystoupení udrželo posluchače v mimořádné pozornosti a zájmu. Došlo i na dotazy.

Za výběr hosta je třeba poděkovat jednatelem OO ČSV v Jičíně příteli Vlastimilu Dlabovi. Organizaci zajistila ZO ČSV Kopidlno, v osobě předsedy přítele Antonína Erbeny. Velkému zájmu účastníků se těšil prodej včelích pomůcek pan Stránského z Horní Kalné, prodej víček a sklenic firmy pí Radky Hojsákové z Rožďalovic, výrobce úlů Boh. Slavíka z Jičína. O příjemný pobyt se postarali místní organizátoři, kteří zajistili občerstvení a prohlídku pamětní síně ministra Bohumíra Bradáče, místního rodáka. V polední přestávce bavila návštěvníky živá hudba. Zdařilý včelařský den spolu s našimi včelaři prožila i skupina přátel včelařů z Polska. Slunný a svým programem bohatý den byl včelařům a jejich přátelům malou náplastí na dosud nepříznivý vývoj letošního včelařského roku.

(osu)

Opomíjený básník Emanuel Jindřich Popera

Otevřeme-li publikaci „Z minulosti Kopidlna a okolí“, připravenou známými jičínskými historiky Antonínem Houbou a Jaroslavem Menclem a vydanou v r. 1941, dýchnou na nás z jejích prvních stránek osobitým kouzlem verše, nadepsané prostě:

Domovu

*Mých vzpomínek ty pestrá vlnu,
dnes ukaž, kde jsem býval mlád
a pověz, proč i dnes mám rád
své rodné město Kopidlno.*

*Můj osud všelijak mi hrál,
hrál do tance a k pláči těž,
když v daleké mě vedl země,
leč když mi s očí mlhu svál,
vždy známou vidával jsem věž,
s níž domov můj se hlásil ke mně
a k novým vzmachům budil sémě,
jež ve škole, tam za kostelem,
se stalo duší mou i tělem...
Viš proč, ty vzpomínek svých vlnu?*

Autorem tohoto vyznání vděčnosti a synovské lásky k rodnému městu je – dnes již málo známý – básník Emanuel Jindřich Popera.

Emanuel Jindřich Popera (vlastním jménem Emanuel Leopold Jindřich Maria Poppr), později užívající i jméno Henry Emanuel Popper, se narodil 7. ledna 1895 v Kopidlně. Studoval na Československé obchodní akademii v Praze, kde v r. 1913 maturoval. Za první světové války byl na ruské frontě zajat a v letech 1915 až 1917 byl zadržován v zajateckém táboře v Irkutsku. Vstoupil do československých legií a s nimi se zúčastnil sibiřské anabáze. Na Sibiři zůstal až do r. 1920 jako styčný důstojník generálního konzulátu Spojených států amerických ve Vladivostoku. V letech 1920–1922 působil v Praze na ministerstvu zahraničních věcí. Poté pracoval v Praze pro lodní společnost United States Lines. V jejích službách zůstal i v New Yorku, kam v r. 1948 emigroval. Zemřel 24. ledna 1964 na ostrově Mallorce.

Do literatury vstoupil až ve svých 44 letech. První básnické sbírky „Tak i jinak“ a „Tři království“ vyšly v r. 1939. Po nich během války následovaly další: „Z svých světél“ (1940), „Dřevoryty“ s výtvarným doprovodem J. Kočího (1942), básnická trilogie „Mám tě rád“ (1942), „Zčervené okamžiky“ (1943) a „Na trzích snů“ (s kresbami Jaromíra Hofmanna, 1943). Dospívající mládeži byla určena sbírka „Než usneš“ (s půvabnými ilustracemi Jarmily Řezníčkové, 1943). V r. 1944 vydal knihy veršů „Tys přišla“ a „Tulipány zvadly“ (kresby A. V. Hrsky). V r. 1945 pak vyšly „Modlitby k jaru“ (s kresbami K. J. Sigmunda) a v r. 1949

další kniha pro mládež „Korálky“. V emigraci vydal sbírky „Věnce“ (Stockholm 1955), „Zamčené dveře“ (Hamburk 1961) a „This and That“ (New York 1962). Jeho verše vycházely i časopisecky.

E. J. Popera, básník milostné, reflexivní a náladové lyriky, byl ctitelem Vrchlického, jemuž také se zřetelným obdivem a pokorou věnoval svou první sbírku veršů. Poperova vlastní tvorba byla Vrchlickému blízká i úsilím o formální vytríbenost. Jako jeho velký vzor užíval hojně písňové formy a pěstoval rovněž náročné formy sonetu, znělkového věnce, terciny a balaty (formu balaty uplatnil i v námi uvedené básni „Domovu“).

Dobová kritika nebyla Poperově poezii příliš nakloněna. Označovala Popera za „svěrázného“ pozdního epigona Vrchlického a pochybovala o myšlenkových i formálních kvalitách jeho „plynulých a nenáročných veršů“, nepřinášejících prý nic nového.

Pochopitelně příznivěji – a zdá se, že i spravedlivěji – oceňovali Poperovu poezii nakladatelé jeho sbírek. Např. lektor známého nakladatelství Jos. R. Vilímka vyzvedl, že E. J. Popera svým formálním úsilím nejen navazuje na klasickou českou poezii, ale vyslovuje vlastní myšlenkovou náplň. Upozornil, že v básnickové vývoji se zřetelně jeví rostoucí úroveň jeho „citově vážné poezie... směřující k hlubokým úvahám a sentencím...“. Ocenil i zřetelný prvek hudebnosti formálně vyzrálých a s pečlivostí cizelovaných veršů.

Přezírává stanoviska starší literární kritiky, skutečnost, že E. J. Popera stál osamocen mimo moderní proudy naší poezie, a posléze jeho odchod do emigrace nepochybně přispěly k tomu, že básník zmizel z povědomí odborníků i čtenářské veřejnosti.

Na počátku našeho století Poperovu osobnost připomněl v Literárních novinách A. V. Debnár v článku „Autor staré básnické školy“. Článek byl součástí cyklu o exilových literátech.

Rozhodným zastáncem názoru o nepochybných kvalitách Poperovy poezie je Ivan Wernisch. Dokazuje to v knize o našich zapomenutých, opomíjených a opovrhovaných literátech, kterou příznačně nazval podle Poperovy básně „Zapadlo slunce za dnem, který nebyl“. O jeho vysokém hodnocení Poperovy poezie vypovídá i skutečnost, že mu věnoval zahajující pořad čtyřicetidílného cyklu relací, vysílaných v r. 2006 Českým rozhlasem na stanici Vltava. I. Wernisch v tomto pořadu odmítá negativní soudy kritiků a vyjadřuje přesvědčení, že i citovaná Poperova báseň je svědectvím silné a zcela moderní poezie.

Básnickému dílu našeho rodáka se tak konečně dostalo uznání.

Karel Štefek

Karel Chvalovský, umělec a voják

Karel Chvalovský (psán též Karel K. Chvalovský, pseud. Vladimír Sadovec nebo Kosta Resenský) byl známý kapelník a hudební skladatel. Narodil se 15. května 1902 v Libáni.

Hudbě se začal učit pod vedením svého otce (housle, varhany, zpěv a teorie). V letech 1917–1921 navštěvoval učitelský ústav v Jičíně, kde se učil hře na housle u profesora Jana Hrdličky. Současně studoval hru na klavír a zpěv u Bohumila Čeňka. V roce 1921 studoval harmonii u Františka Doskočila a dirigování u Josefa Charváta v Praze. Soukromě studoval hru na několika smyčcových nástrojích, dále hru na hoboji, klarinet, trubku, pozoun, harmoniku a harmonium.

Do roku 1945 působil jako učitel na obecných školách a odborný učitel na měšťanských školách v Libáni, Kopidlně a Mladé Boleslavi. Řídil pěvecký spolek Smetana v Libáni a pěvecký spolek Bendl v Sobotce. V roce 1925 odešel učit do Bulharska, kde v Gorné Orechovici založil dětský pěvecký sbor. V době 2. světové války působil v Kopidlně. Jeho pobyt se stal pro Kopidlnu hudební událostí. Vytvořil tam v letech německé okupace velký hudební a pěvecký čtyřicetiletý soubor Hilmar, který si pod jeho odborným vedením troufal i na velmi významné hudební i dramatické výkony. Do paměti se zapsal zvláště inscenací dětských zpěvoher, když v té době byla činnost ochotnického spolku německými okupanty zakázána. S kopidlenskými dětmi nastudoval a představení své zpěvohry: Do Ameriky, Kouzelná píšťalka a Čertův švagr. V inscenacích účinkovali žáci místní základní školy či její absolventi (např. pí. Špígllová, N. Formanová-Vaničková). Představení velmi obohatila kulturní život Kopidlna a setkala se u veřejnosti se živým ohlasem.

V Kopidlně a v okolí se v květnové revoluci 1945 aktivně zapojil do osvobozovacích bojů v hodnosti nadporučíka v záloze. Vedl zde partyzánské a dobrovolnické jednotky. Vzpomínána je zvláště jeho role při ukořistění obrněného vlaku a operace s ním na trati mezi Kopidlnem a Rožďalovicemi. Za své vojenské zásluhy byl povýšen na kapitána a několikrát vyznamenán. Po osvobození zůstal v obnovené československé armádě jako důstojník z povolání a sloužil u různých

bojových útvarů. Na jaře 1946 nastoupil do Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v hodnosti štábního kapitána a jako sborníkem byl jeho uměleckým vedoucím až do roku 1949. V hodnosti podplukovníka vykonával funkci zástupce inspektora vojenských hudeb až do roku 1956, kdy odešel do důchodu a plně se věnoval dráze hudebního skladatele a spisovatele. Zemřel 25. ledna 1977 v Praze.

Složil na třicet skladeb pro zpěv a klavír, devatenáct dětských písní a sborů, mnoho sborů pro ženské, mužské i smíšené soubory (Kytíčka z hor, Kantáta o našich horách, Píseň o rodné zemi...). Psal komorní skladby pro housle (Obrázky z přírody), klarinet, klavír, violoncello. Upravoval skladby kopidlenského učitele Františka Matěje Hilmaru pro harmoniku (vydal v roce 1957). Upravoval a vydal jeho polky,

z nichž nejznámější je Esmeralda. Nezapomíná na dalšího zajímavého skladatele Františka Kmocha. Zasloužil se o založení festivalu dechových hudeb Kmochův Kolín, za což byl v roce 1972 oceněn diplomem.

Napsal 69 orchestrálních děl (Slavnostní pochod, Pampelišky, Slovanský tanec h mol a další), tři opery (Panny a panenky, Růžová maska, Kukačky), dva balety (Do nového roku, Půlnoční baletní hudba) a pět dětských zpěvoher. Psal scénickou hudbu. Upravoval národní písně pro zpěv a klavír (Libáňské písničky, Starohradské písničky...) nebo celý orchestr. Zhotovil sto úprav slovanských, maďarských a rumunských písní.

Karel Karlovič Chvalovský připojil ke jménu Karel jméno Karlovič v Bulharsku. V roce 1940 vydal Krátké dějiny české hudby, které napsal za svého působení v Kopidlně. Dále napsal publikaci Sto let městské hudby Františka Kmocha v Kolíně, vydal v nakladatelství Pantón dílo: František Kmoch, život českého muzikanta a vlastence. Škoda že se mu nepodařilo dokončit léta připravované dílo Kronika hudby a zpěvu v Českém ráji.

(osu)

Použity materiály publikace Listy starohradské kroniky, V. roč., č. 2 z roku 1982 a Českého slovníku osob a institucí, internetová verze provozovaná Ústavem hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

Kronikáři Kopidlna: Josef Frkal

Ing. J. Frkal jako kronikář a předseda Sokola při zápisu do kroniky města při návštěvě prezidenta dr. E. Beneše v Kopidlně v roce 1946.

V minulém čísle jsme vzpomněli prvního kronikáře Kopidlna, místního učitele pana Jindřicha Severu, který se zápisům věnoval velmi zodpovědně po celých 12 let. Později se stal ředitelem místní měšťanské školy. Z funkce i funkce kronikáře odešel v roce 1933, svoje působení v Kopidlně ukončil a přestěhoval se i s rodinou do Řevnic u Prahy, kde nastoupil na měšťanskou školu jako ředitel. Místo něj byl po několika měsících hledání ustanoven 29. prosince 1933 pan ing. Josef Frkal, 1. technický adjunkt kopidlenského cukrovaru. Člověk velmi aktivní i ve společenském životě města se práci kronikáře věnoval s plnou zodpovědností a byl důstojným pokračovatelem svého předchůdce. Kroniku vedl až do roku 1947. Z jeho zápisů do kroniky jsme si vybrali jeden z mála osobních zápisů spojených s jeho návratem z koncentračního tábora Buchenwaldu do Kopidlna, uprostřed německé okupace:

Do Kopidlna jsem přijel dne 3. června 1942, po předchozí mé telegrafické zprávě. Nikdo nechtěl uvěřit, že se z koncentračního tábora vracím v době nejhorší, v době po atentátu na Heydricha. Při vystupování z vlaku na kopidlenském nádraží jsem byl překvapen přeplněným nástupištěm. To přišli mne přivítat, podívat se na „živou mrtvolu“. Vždyť jsem normálně vážil okolo 80 kg a teď jen 45 kg! Tak mne tam zvedli! Přišli bratři ze Sokola, dělníci a úředníci z cukrovaru, byla tam shromážděna celá moje rodina s příbuznými a mnoho známých. Má žena, která po celou dobu mého věznění na mysli neklesala – omdlela. Nu a zkrátka. Byl jsem zase doma, mezi svými. Poznenáhl jsem se uzdravovat, díky péči primáře jičínské nemocnice Dr. Augustína, a dočkal se konečně radostného května v roce 1945, kdy mohl jsem opět po tolika letech utrpení a úzkosti svobodně dýchat v naší svobodné, krásné Československé republice.

(osu)

Jakou procházku přírodou chystáme našim dětem a jejich dětem?

„Člověk je tvor, který se specializoval na despecializaci.“ (T. Huxley)

31. května proběhl na základní škole projektový den. Měla jsem možnost zúčastnit se takového dne ve třetí třídě, která si povídala tentokrát na téma „Lidské aktivity a životní prostředí“. Do těchto lidských aktivit mimo jiné patří i nakládání s odpady. Protože se tématem nakládání s odpady v obci zabýváme, našli jsme s třetáky společnou řeč. Pojmy, jakou jsou „třídění odpadů“, „recyklace“, „sběrný dvůr“, „elektrozařízení“, ale bohužel i „černé skládky“, nebyly pro tyto děti cizími. Potěšilo mě, když věděli, kde máme v Kopidlně umístěny kontejnery na tříděný odpad, jak barevně jsou tyto kontejnery rozděleny, když věděli, že do žlutého kontejneru patří PET lahve, do zeleného sklo a do modrého papír.

Velkou radost mi udělalo, když mě děti samy od sebe informovaly o dvou nových červených kontejnerech na sběr starých elektrospotřebičů, kdy je jeden umístěn u sokolovny a druhý na křižovatce v ulici Lipová směrem na Bílsko, a o bílém kontejneru na textil, který je umístěn před samoobsluhou u vlakového nádraží. Cítila jsem velkou bezmoc, když mi devítiletý kluk vyprávěl, jak s tatínkem sbírali odpadky kolem sokolovny a když za pár dnů tam při procházce se školní družinou našel opět nepořádek s „odhozenými poklady“. Jak se vysvětluje toto jednání některých „zlotrů“ malým dětem, které mají chuť si „svět uklidit“, když toto jednání nedokážeme pochopit ani my „dospěláci“?

Nyní, na jaře, nám opět různá lesní zákoutí a příkopy ukázaly poklady navozené „aktivními“ jedinci. Co to je za zvláštní adrenalin odhodit například starou televizi, plastové

kelímky, PET lahve, sklo do příkopu, když pomalu každé město má již zřízený sběrný dvůr, kde vyřazená elektrozařízení je možno zdarma odložit, a téměř každý odpad je možné vytrdit do určených kontejnerů, tak aby mohl být recyklován a znovu využit? Lidé, kteří takové věci odhazují do přírody, si neuvědomují, že doba rozkladu některých z těchto odpadků dalece přesahuje časový prostor, ve kterém žijeme své životy, nebo možná uvědomují, ale je jim to jedno. A jaká je doba rozkladu některých obalů? Igelitová taška 20–30 let, nedopalek cigarety s filtrem 10–20 let, plechovka 5–15 let, krabička od pití 6–10 let, plastový kelímek nebo PET lahev 50–80 let, sklo nikdy, kus polystyrenu nikdy.

Uvažují o tom, jak by naše okolí, lesy, příkopy vypadaly, kdyby se nenašli lidé, kteří jdou a poházené odpadky vysbírají a likvidují vzniklé černé skládky. Těmto lidem, sdržením, rodičům a dětem patří velké poděkování.

Monika Kovářová

RECEPTY

Nakládaná zelenina

Dýňová čalamáda

4 kg dýně, 1 kg papriky bílé, 1 kg papriky červené, 1 kg cibule, 1 ks DEKA, 0,5 litru octa, 1,75 litru vody, 40 dkg cukru krystal

Svaříme DEKO s vodou, octem a cukrem. Dáme vychladit. Očistíme dýni a nastrojíme na hrubé nudličky. Papriku a cibuli nakrájíme na kousky přibližně stejné, jako je dýně. Vše důkladně smícháme ve větší nádobě. Zalijeme vychlazeným a přecezeným nálevem. Opět důkladně promícháme a necháme nejméně 3 hodiny uležet. Zelenina nasákne většinu nálevu. Potom naplníme do skleniček a sterilizujeme 25 minut při 90 °C. Po vyjmutí obrátíme sklenice dnem vzhůru a po vychladnutí uložíme do chladna a temna. Z této dávky uděláme 20 skleniček o obsahu 370 ml.

Houbičky nakyselo

2,5 kg tvrdých hub, 1 litr vody, 250 ml octa, 20 g soli, 100 g cukru, 1 bobkový list, 3 kuličky pepře, 3 kuličky nového koření, hořčičné semínko

Houby důkladně očistíme a rozkrájíme na menší kousky. Ty menší můžeme nechat vcelku. Takto připravené houby vysypeme do vroucí vody a vaříme necelých 5 minut. Poté slijeme. Na nálev si do hrnce dáme vodu a přivedeme ji k varu. Přidáme ocet, sůl, cukr, bobkový list, pepř, nové koření a hořčičné semínko. Vše dobře provaříme. Čistě a ještě teplé sklenice plníme uvařenými houbami a zaléváme horkým nálevem. Nakládané houbičky nakyselo sterilujeme 20 minut a poté otočíme dnem dolů.

Mletá kapie s česnekem

1 kg očištěné červené kapie, 5 paliček česneku (i více), 1–2 lžíce soli, 50 ml slunečnicového oleje do směsi, slunečnicový olej dle potřeby na zalití

Z kapií odstraníme vnitřek se semeny i blánu na žebrech a oloupeme si česnek. Kapie a česnek umyjeme pod tekoucí vodou a společně pomeleme na masovém mlýnku. Do pomleté směsi přidáme sůl a 50 ml oleje. Důkladně promícháme. Kapii s česnekem naplníme do malých skleniček a trochu se skleničkou zatřepeme. Obsah se zároveň a zbaví vzduchu. Na směs dáme 1 lžičku oleje nebo tolik, aby byl obsah celý zalitý. Skleničky uzavřeme a dáme do hrnce s vodou, která by měla sahát až k víčkům. Mletou kapii s česnekem sterilujeme při 100 °C po dobu 15 minut. Používáme ji na dochucování všech pokrmů připravovaných s paprikou – dršťková polévka, všechny druhy gulášů. Jednu dávku si můžeme udělat i s feferonkami. Při použití na přípravu pokrmů ze začátku jídlo méně solíme. Mletou kapii s česnekem přidáváme ke konci vaření.

Zeleninový salát sterilovaný

1 kg paprik, 1 kg cibule, 1 kg rajčat, 1 kg salátových okurek, na zálivku: 750 ml vody, 250 ml octa, 250 g cukru krystal, 50 g soli

Nejprve si nakrájíme zeleninu na takovou velikost, jakou chceme mít. Ve větším hrnci, do kterého se vejde všechna zelenina, si uvaříme zálivku. Do vroucí zálivky vsypeme nejprve cibuli a necháme přejít varem. Přidáme papriku a opět necháme přejít varem a vsypeme okurky. Po zavaření zálivky ukončíme var a vmícháme rajčata. Děrovanou lžící naplníme sklenice zeleninou a potom dolijeme zálivku. Před uzavřením sklenic přidáme olej, nejlépe slunečnicový. Na sklenici o obsahu 370 ml dáme jednu kávovou lžičku a na 720 ml necelou polévkovou lžičku. Zeleninový salát sterilujeme 20 minut při 85 °C.

(JaN)

Fotbalisté rozjeli rok pod novým názvem

Do jarního čísla Kopidlenských listů se příspěvek fotbalistů nedostal, proto bych se jen krátce vrátil k začátku roku. Zřejmě všichni příznivci kopané zaregistrovali změnu názvu fotbalového oddílu, k čemuž mimo jiného přispěla i nutná výměna registračních průkazů z důvodu nově vzniklé Fotbalové asociace České republiky (FAČR). Valnou hromadou a usnesením výroční schůze TJ Kopidlna byla tedy schválena změna stanov a změna názvu sdružení na FK Kopidlna, což bylo potvrzeno rozhodnutím MV ČR. Krom toho výbor poděkoval Františku Judlovi za dlouholetou práci kolem fotbalu a popřál mu k životnímu jubileu. Z hráčů byl oceněn Petr Komárek, který obdržel červenobílý dres s výstižným číslem 40.

Začátkem roku proběhlo v Novém Bydžově plánované Školení trenéra fotbalu licence „C“, které úspěšně absolvovali Miloslav Havelka, Zdeněk Pekárek, Petr Janda a Ladislav Kosina. Jako každý rok, tak i letos jsme měli pro diváky připraveny permanentky. Všechny 54 se dostalo do rukou těch nejvěrnějších a samozřejmě jsme rádi za to, že nejsou jen jejich vlastníky, ale pravidelně navštěvují náš stadion.

Co se týče obou týmů mužů, tak musím konstatovat, že po dobrém podzimu 2012 přišlo méně úspěšné jaro. Naděje vkládané do á-týmu hrajícího krajskou 1. B třídu se postupem času rozplynuly. Na venkovních hřištích jsme dostali pěkných pár facek a fotbalové nás vyškolily týmy, které jsme měli s přehledem porazit. Nespokojenost nebyla slyšet jen od vedení klubu a trenéra Romany Horny, ale i od diváků samotných. Aktuální tabulku si určitě každý fotbalový fanďák dokáže vyhledat. Běčko, hrající Eurovit OPM, okupuje střed tabulky. Dorostenci, pod taktovkou Miloše

Rošana a Františka Říhy, zdařile zvládli podzim, postoupili do finálové skupiny KS KHK, kde se prezentovali střídavými úspěchy. Nutno podotknout, že fotbalově nejzkušenější dorostenci, Tomáš Klaban, Michal Poutník a Ondra Černovský, pravidelně posilovali mužský kádr. Zlepšení oproti minulému ročníku jsme zaregistrovali jak u mladších žáků, tak i u mladší přípravky, oba mládežnické týmy shodně vládly lepšímu středu tabulky.

S vedením tréninků žáků pomáhají delší dobu Zdeňkovi Serinkovi Ondřej Černovský a Jan Kraus. Jejich pomoc se viditelně na výkonu mladých hráčů projevila. Nesmíme zapomenout na tzv. předpřípravku, fotbalový potěr, který si vzal od jara 2012 pod křídla Vladislav Kosina společně s Františkem Vlčkem. Z jejich snažení bude moct dále těžit Zdeněk Pekárek, trenér přípravky.

McDonald Cup

Dne 24. 4. 2013 proběhlo v Jičíně na hřišti s umělou trávou okrskové kolo McDonald Cupu (dvě kategorie fotbalistů, ročníky ZŠ 2001–2003 a 2003–2005). Kluci starší kategorie skončili ve skupině na 2. místě, čímž se jim uzavřel postup do okresního kola. Mladší ve finále porazili na penaltu žáky 3. ZŠ Jičín a postoupili do okresního kola (16. 5. 2013). ZŠ Kopidlna byla nalosována do skupiny se ZŠ L. Bělohrad a ZŠ Hořice-Dalibor. Výběr kopidlenské školy ve skupině neprohrál a se skóre 7:0 postoupil do výřazovacích bojů, kde nastoupil proti ZŠ Miletín, kterou po skvělém výkonu porazil 3:0. Ve finále se kluci střetli opět s výběrem 3. ZŠ Jičín o postup do krajského kola. Ač bojovali jako lvi, tentokrát Jičínu nestačili a prohráli 0:5. Ze starší kategorie lze vyzdvihnout výkon Ondřeje Bureše (nejlepší střelec okrskové-

ho kola), v mladší výkonu Jardy „Macha“ Machačného, Alexe Křištofa v obraně a Honzy Bernarda a Patrika „Šrečka“ Krejčíka v útoku. (Trenér Zdeněk Serinek, Ondra Černovský a Honza Kraus, zástupce školy Ivana Michálková)

Výlet do Mladé Boleslavi

U příležitosti Mezinárodního dne dětí zorganizoval FK Kopidlna dne 1. 6. 2013 výlet do Mladé Boleslavi na ligové utkání Gambrinus ligy FK Mladá Boleslav : FK Teplice. I přes nepřízeň počasí, prakticky celý den pršelo, jelo 32 dětí a 14 dospělých z řad trenérů a rodičů.

Vlastnímu utkání předcházela prohlídka mlado-boleslavského stadionu, kde se v úvodu, v tzv. press zóně, všem dostalo kvalifikovaného výkladu z úst tiskového mluvčího klubu. Následovala prohlídka útrobu stadionu, kde se dětem líbilo snad úplně vše a dospěláci jim museli vysvětlovat, proč v Kopidlně nemáme tohle a tamto. Děti se proběhly i po hlavní hrací ploše a vyzkoušely si střídačky. Po prohlídce se třetina dětí nechala slyšet, že přestupuje do Bolky.

Před zápasem byl čas na občerstvení a v 17 hodin začalo utkání. Děti seděly poblíž sektoru teplických vlajkonosů, takže nejen že sledovaly boj na hrací ploše, ale budou zajisté i plny dojmů z dění mimo hřiště. Z výletu se vrátili všichni bez úhony, pouze malý a statečný Jirka Šádek se dvěma stehy na bradě. Poděkování za práci na přípravě akce patří Romanu Hornovi.

Veškeré informace kolem fotbalu, výsledky, úspěchy i menší úspěchy budeme průběžně zveřejňovat na našich nových internetových stránkách www.fkkopidlna.cz nebo ve vývěskách v Kopidlně.

Za FK Kopidlna Miloslav Havelka

Prvenství na Zlaté udici získalo Vysoké Mýto

Na územní kolo Zlaté udice, pořádané Východočeským územním svazem a místní organizací Českého rybářského svazu Kopidlna ve dnech 17.–19. 5. 2013, přijelo do Kopidlna šedesát závodníků z Královéhradeckého a Pardubického kraje. Ubytovaní a stravování bylo zajištěno v zahradnické škole, kde se též odehrály teoretické části soutěže, za což škole děkujeme, že tuto soutěž bylo zde možné uspořádat.

V pátek bylo slavnostní zahájení a přivítání všech přítomných účastníků, kterého se účastnila paní starostka ing. Hana Masáková, která všechny přivítala. A následoval slib soutěžících a rozhodčích. Poté se soutěžící odebrali k prověření teoretických znalostí. Děti dostaly poznávací test ryb, živočichů a rostlin vyskytujících se kolem vody. Musely také prokázat vědomosti o rybářství.

Druhý den soutěže, v sobotu, je na programu lov ryb udicí na plavanou. Na Zámeckém rybníku, který zapůjčilo rybářství Chlumec nad Cidlinou, středisko Kopidlna, zastoupené panem Milanem Vrbou, za což mu ještě jednou touto cestou děkujeme. Po ránu soutěžícím počasí nepříaló, a tak byla soutěž zahájena o něco později. Soutěž se skládá ze dvou kol, z nichž každé trvá dvě a půl hodiny, a přípravy, která trvá jednu a půl hodiny. Soutěž se přes počáteční nepřízeň počasí velice vydařila a soutěžící kromě tří měli nějaký úlovek, celkem bylo uloveno a šetrně po zvážení vráceno 895 kg ryb. Ve večerních hodinách bylo pro účastníky při-

praveno opékání špekáčků.

V neděli soutěž pokračovala na louce autoklubu u benzínky soutěží v rybolovné technice pětiboj, který se skládá z disciplín muška skish (hod muškařským prutem na pět misek o průměru 60 cm), muška dálka, zátěž (7gramová kapka), zátěž skish (pět žlutých terčů o průměru 72 cm), arenberg (deset hodů různou technikou na plachtu o průměru 314 cm s pěti kruhy) a zátěž dálka. Celkem deset šestičlenných družstev složených ze 4 žáků 1 žákyně a 1 dorostence. Za Kopidlnu se zúčastnili za žáky Jan Bělohávek, Tomáš Jansta, Tomáš Konůpek, Bohuslav Bernard, za žákyně Petra Zelinková a dorostence Vojtěch Kůřil.

Vyhodnocení celé soutěže proběhlo v areálu rybářského svazu na Kamensku. Poháry a ceny

přišla předat paní starostka ing. Hana Masáková. Vítězné jednotlivých kategorií jsou za žáky Jan Bělohávek (Vysoké Mýto), za žákyně Jana Neubauerová (Třebechovice pod Orebem) a za dorostence Jakub Miřňovský (Vysoké Mýto), družstva se umístila v tomto pořadí: 1. Vysoké Mýto, 2. Třebechovice pod Orebem, 3. Opočno, 4. Hradec Králové, 5. Košťálov, 6. Litomyšl, 7. Králupy, 8. Kopidlna, 9. Havlíčkův Brod, 10. Běstvina.

K výsledkům našeho družstva lze dodat: 8. místo vzhledem k tomu, že jsme se soutěže zúčastnili potřeby a stále sbíráme zkušenosti, oproti družstvům, která se účastní již mnoho let a mají v kroužcích více dětí na výběr do družstva. Nedo- padlo to nejhůře a doufám, že tato soutěž přivede na podzim do kroužku větší počet dětí se zájmem o rybaření a rybářský sport a připravíme silnější družstvo. Ohlas účastníků, rozhodčích a pořadatelů z Hradce byl pozitivní vzhledem k tomu, že vše bylo na jednom místě a organizačně až na malé nedostatky dobře připravené, a těší se, že se do Kopidlna v průběhu 4 až 5 let opět vrátí. Na přípravě a vlastní organizaci soutěže se podílela skoro polovina členů místní organizace a materiálně, finančně a pomocí několik dalších institucí, firem a organizací, za což všem patří poděkování za podporu takovéto akce a rozvoj této činnosti i do míst, kde působí relativně malá organizace rybářského svazu. Foto z akce www.mocrskopidlna.cz.

MO ČRS Kopidlna

Přebor Kopidlno v kuželkách ovládl znovu Milan Krulich

V sobotu 27. dubna 2013 proběhl na kuželně v Jičíně již 8. ročník přeboru Kopidlno v kuželkách na 120 hodů sdružených, ve kterém závodilo 14 borců. Turnaje se účastní hráči z Kopidlno a ti, kteří oblékají dresy kopidlenských mužstev v lize neregistrovaných. Z rodinných důvodů byl omluven Pepa Chalupníček.

Turnaj ovládl stejně jako vloni Milan Krulich, který svým výkonem 500 shozených kuželek stejně jako vloni atakoval rekord turnaje. K překonání rekordu (504) mu chybělo 5 kuželek. Druhé místo obsadil Vláda Kosina, který opět zůstal těsně pod nejvyšší metou. Vláda je hrozný smolař, skončil již popáté druhý. Letos mu k vítězství chyběly 4 kuželky. Také třetí místo má stejného majitele jako vloni, Petr Albrecht obhájil bronz. Čtvrtý skončil Jarda Podzimek, hájící barvy Aveflu Budčeves, pátý těsně o dvě kuželky skončil Jarda Jaroš před Tomášem Janstou. Kuriózně dopadl souboj o poslední příčku, kdy Láďa Komárek a Pavel Zedek shodili shodně 404 kuželek, bohužel horší dorážka odsoudila Pavla na poslední místo. Výkony a pořadí ostatních borců najdete

v tabulce.

Přebor Kopidlno má stále vyšší úroveň, a tak se již všichni těší na 9. ročník. Tímto turnajem se kopidlenská kuželkářská rozloučili se sezónou 2012–2013 a již se připravují na příští sezónu.

Velké poděkování zasluží MěÚ Kopidlno a firma Aveflu Budčeves, za podporu menšinového sportu. Poděkování patří též Vendovi Brodskému za skvělou organizaci celého turnaje.

Petr Albrecht

Konečné výsledky:

pořadí	Jméno	dráha 1	dráha 2	dráha 1+2	dráha 3	dráha 4	dráha 3+4	celkem
1.	Krulich Milan	133	126	259	140	101	241	500
2.	Kosina Vladislav	136	130	266	113	118	231	497
3.	Albrecht Petr	117	124	241	119	125	244	485
4.	Podzimek Jaroslav	115	112	227	115	125	240	467
5.	Jaroš Jaroslav	120	112	232	121	106	227	459
6.	Jansta Tomáš	126	99	225	137	95	232	457
7.	Novák Miloslav	120	120	240	93	120	213	453
8.	Boudný Jan	118	112	230	97	123	220	450
9.	Tobiáš Pavel	102	116	218	102	121	223	441
10.	Procházka Tomáš	100	113	213	113	109	222	435
11.	Brodský Václav	117	119	236	96	99	195	431
12.	Zajíc Pavel	92	104	196	113	105	218	414
13.	Komárek Ladislav	101	91	192	116	96	212	404
14.	Zedek Pavel	107	88	195	95	114	209	404
	Rekord dráhy:	136 P. Albrecht 2010	143 P. Albrecht 2008		140 M. Krulich 2012	139 J. Chalupníček 2009		558

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlno | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: Městský úřad Kopidlno, náměstí Hilmarovo 13, 507 32 Kopidlno, tel.: 493 655 682, fax: 493 655 680, e-mail: kopidlno@kopidlno.cz | redakční rada: Lenka Kropáčková, Andrea Menclová, Jana Minářová, Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchohradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: RK TISK Jičín | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 28. 6. 2013 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 16. 8. 2013 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vrácen peníze.